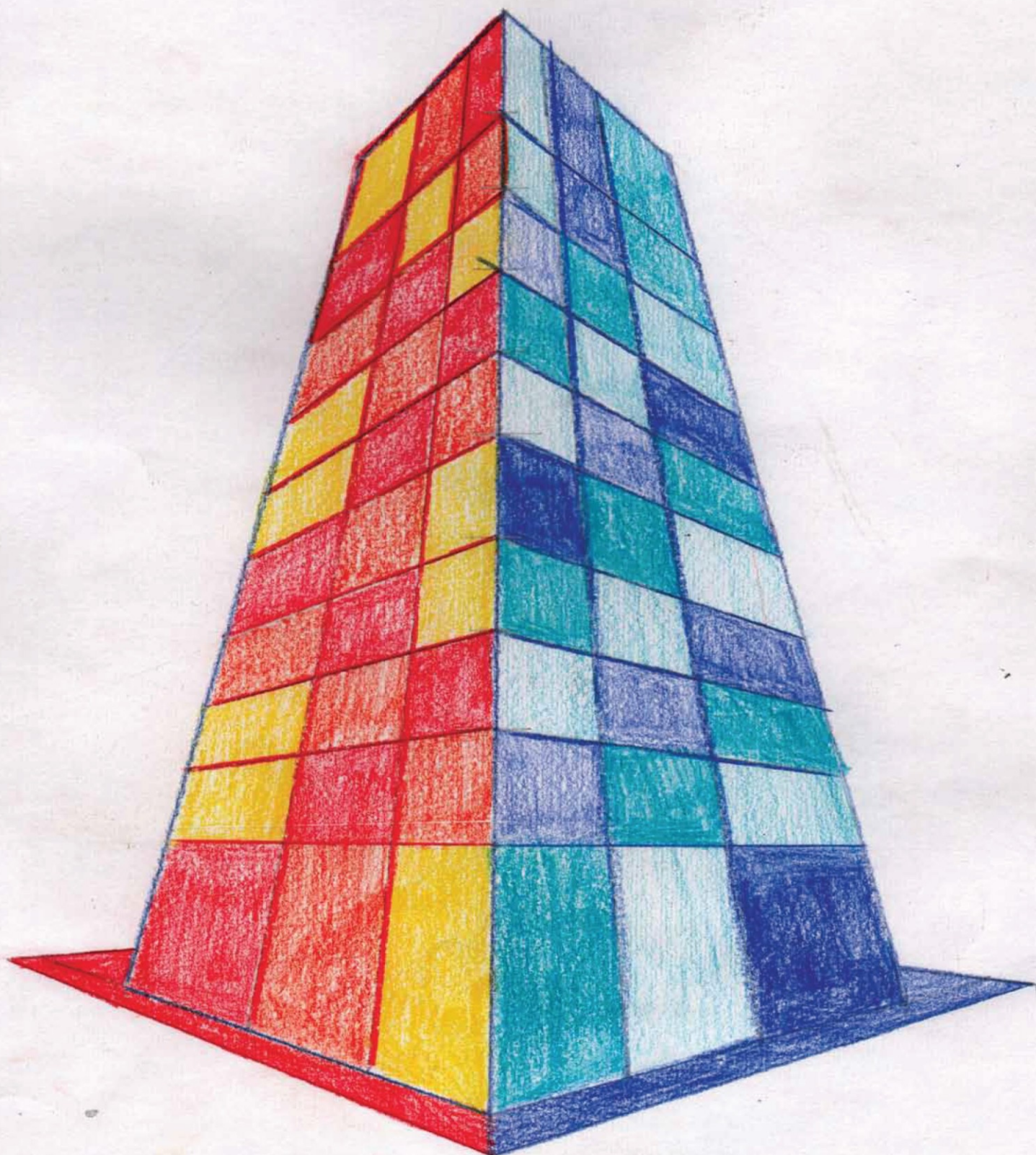

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik II, številka 2, junij 2015 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Gabrijela ANŽEL, Aldina Clarisa BAN, Tjaša CEBEK, Ina GAJZER, Žiga GODICELJ, Matej HRNČIČ, Niko KAUČEVIČ, Sven KOKOL VUKSANOVIC, Tonček LUKMAN ŽUNEC, Klara MILOŠIČ, Matija MRŠEK, Taša ROJKO, Alja ROZMAN, Monja SABOTIN, Jana SEVER, Neža STANKOVIČ, Nika ŠOŠTARIČ, Maša TRAVNIKAR PREAC

Mentor ID šolski novinarji & IP TISK: Vojko JURGEČ

Mentorica ŠNO: Vlasta MLINARIČ

Fotografije: ID Foto & video

Mentor ID Foto & video: Peter MAJCEN

Lektorica: Vlasta MLINARIČ

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Vita Mrgole, 9. b

Tisk: Grafika perfekt d. o. o.

Naklada: 270 izvodov

ISSN 2385-9369

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

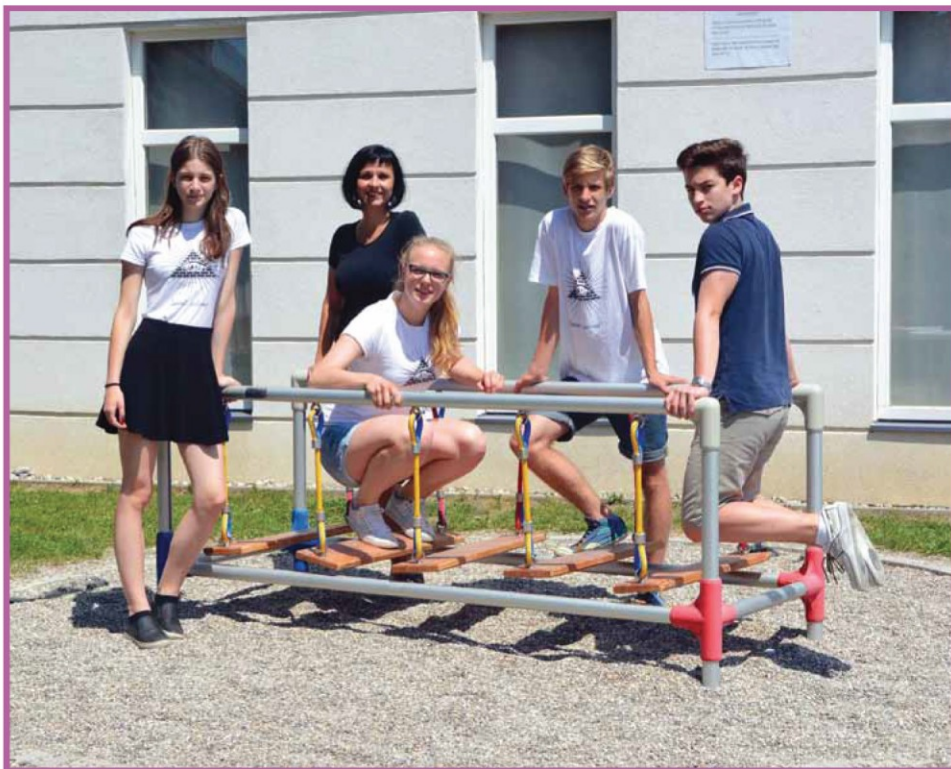
Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: www.facebook.com/olgica.ptuj

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Draga bralka, dragi bralec!

*Sredi mesta šola stoji,
se učencev vedoželjnih veseli.
Vsak v Ptuj jo pozna,
pravimo ji Olgica ...*

Našo šolsko himno smo v tem šolskem letu pogosto z veseljem prepevali in na ta način izražali ponos in pripadnost Olgici. Zvrstilo se je veliko pomembnih dogodkov, ki smo jih slavnostno obeležili. Z velikim zadovoljstvom lahko povem, da smo minulo šolsko leto uspešno zaključili na različnih področjih delovanja. Vsak izmed vas je bil deležen mnogih spodbud in pozornosti, da je lahko pridobil in bogatil svoja znanja, raziskoval, ustvarjal, razvijal nove ideje in razmišljanja, uril veščine in spretnosti ter se tako pripravljaj na nadaljnje uspešno življenje in delo. Vseh teh vrlin in vrednot niste pridobili le pri pouku, temveč tudi pri vsebinsko bogatih dnevih dejavnosti, na taborih, v šoli v naravi, pri interesnih dejavnostih, na različnih tekmovanjih iz znanja, v športu, pri likovnem, tehničnem in literarnem ustvarjanju. Ob tem ste se prijetno družili, se veselili skupnega upeha in razvijali prijazen, spoštljiv ter strpen odnos drug do drugega. Letošnje šolsko leto je bilo za nas prav posebno leto, saj je naša Olgica doživela obnovo, na katero smo čakali dolga leta. Dela so potekala od začetka šolskega leta in se zaključila v mesecu aprilu tega leta. Šola je tako dobila lepšo zunanjo podobo. Dobili smo lepo fasado ter nova in obnovljena že težko pričakovana okna. Še posebej smo lahko ponosni na restavrirana vhodna vrata, ki so bogat odraz naše kulturne dediščine.

Leto 2014/15 je zaznamovalo in zapisalo posebne in enkratne zgodbe o Olgici, ki jih lahko preberete v tej številki glasila Olgica in mi.

Dragi bralci!

Želim vam zanimivo počitniško branje zadnje številke šolskega glasila. Počitnice preživite brezskrbno in veselo v krogu družine in s svojimi prijatelji, 1. septembra pa se ponovno zberemo spočiti in polni novih doživetij na našem šolskem dvorišču.

Helena Ocvirk, ravnateljica

LITERARNI VEČER

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Vsako leto ob državnem kulturnem prazniku priredimo literarni večer. Letos smo ga izvedli v sredo, 4. februarja 2015, ob 17. uri v šolski telovadnici. Letošnji literarni večer je bil posvečen obeležitvi 100. obletnice začetka 1. svetovne vojne.

Po slovenski in evropski himni je vse prisotne pozdravila ravnateljica, ga. Helena Ocvirk, nato pa se je začel program. Prireditelj je povezoval Matic Kramberger, učenec 6. a, Bor Žarković Preac in Maša Travnikar Preac iz 7. a pa sta zaigrala ptujskega župana Josefa Orniga in njegovo ženo. Skozi njuno pripovedovanje smo spoznali Ptuj v času Ornigovega županovanja in 1. svetovne vojne. Zgodovinsko pripoved so popestrili učenci z recitiranjem pesmi znanih slovenskih pesnikov kot tudi s pesmimi, ki so jih naši učenci napisali sami in so bile objavljene v Prvih korakih. Predstavila sta se tudi otroški in mladinski pevski zbor ob spremljavi šolskega godalnega orkestra. Program so obogatili s svojimi točkami še učenci iz drugih šol, in sicer OŠ Breg, OŠ Kidričevo in folklorna skupina vrtca Cirkovce. Ob koncu smo predstavili še našo pesniško zbirko Prvi koraki, ki je letos že 21. po vrsti in na katero smo vsi zelo ponosni. V njej so zbrane pesmi in likovni izdelki mladih ustvarjalcev naše šole.

3. TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Gabrijela Anžel, 8. a

V predpustnem februarjem času so imeli učenci od 1. do 3. razreda 3. tehniški dan, in sicer učenci 1. razreda v sredo, 4. februarja 2015, učenci 2. razreda v četrtek, 5. februarja 2015, in učenci 3. razreda v torek, 3. februarja 2015.

Tehniški dan je bil pustno obarvan, kot se za ta čas tudi spodobi. Učenci so se seznanili s tradicionalnimi pustnimi maskami Ptujja in okolice ter se preizkusili v izdelavi mask. Izdelali so več vrst mask, in sicer papirnato masko kurent, dlančno masko, obrazno masko, domišljijasko masko in masko na palici. Nekateri izdelki so bili razstavljeni v izložbah v sta-

rem mestnem jedru, drugi pa na hodnikih naše šole.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Niko Kaučevič, 9. a

V sredo, 11. februarja 2015, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda kulturni dan. Ob 8.15 smo se dobili v šoli, in sicer vsak razred v svoji matični učilnici skupaj z razrednikom. Ogledali smo si predstavitev o Franu Levstiku, njegovem življenju in literarnem ustvarjanju, podrobneje pa smo obnovili tudi njegovo pripovedko Martin Krpan. Obnovili smo tudi gledališki bonton. Nato smo se odpravili na parkirišče pod grad, kjer so nas čakali avtobusi, ki so nas odpeljali v Maribor. Sprehodili smo se do Slovenskega narodnega gledališča, odložili garderobo in se odpravili v staro dvorano, kjer smo si ogledali gledališko predstavo Martin Krpan. Predstava je bila drugačna od predstav, ki smo jih vajeni, saj je nastopil samo en igralec, in sicer v vlogi pripovedovalca. Predstavil nam je zgodbo o Martinu Krpanu z Vrha, ki je bila podkrepljena z zanimivo animacijo. Slaba ura je zelo hitro minila, mi pa smo se že odpravili do našega avtobusa, ki nas je odpeljal nazaj na Ptuj.

PREDSTAVITEV MASKE »BABA DEDA NOSI«

Šolski novinarji

Zadnji dan pred počitnicami, in sicer petek, 13. februar 2015, je bil precej pustno obarvan. Zjutraj ob 8.30 smo se vsi učenci, z izjemo devetošolcev, ki so imeli ta dan informativni dan za vpis v srednjo šolo, zbrali v šolski telovadnici. Pogled na tribuno je bil zelo pisan, saj smo na njej sedele številne in raznolike maske, ki smo bile vse predpočitniško razpoložene. Kmalu se nam je pridružila tradicionalna etnografska maska, ki je značilna za Haloze, in sicer »Baba deda nosi«. Gospod Stanko Vegan nam je namreč omenjeno masko podrobneje predstavil, kasneje pa smo spoznali še dve etnografski maski, in sicer Jureka in demona Rabolja, ki sta se, kot je že v navadi, spopadla. Zmagal je seveda Jurek, ki smo ga nagradili z bučnim aplavzom. Na koncu so si nekateri učenci še sami nadeli predstavljene maske.

ALUMINIJČKI NA 55. PUSTNI POVORKI

Monja Sabotin in Maša Travnikar
Preac, 7. a

V pustnem času je na Ptuj še posebej veselo, še posebej v nedeljo na tradicionalni pustni povorki v kateri že vrsto let aktivno sodeluje tudi naša šola. Za letošnjo povorko so se priprave začele že sredi januarja, saj je bilo potrebno izdelati precej zahtevne maske. Letos smo se namreč predstavili kot *aluminijčki*, saj so se nam zdeli zanimivi in zelo izvirni,

hkrati pa smo z njimi obeležili tudi projekt *Lahkotni svet* v okviru katerega smo v tem šolskem letu sodelovali s podjetjem Talum Kidričevo. Maske smo izdelovali v času likovnega pouka, na dnevih dejavnosti in na delavnicah, kjer so se nam pridružili tudi nekateri starši. S pridnostjo nam je uspelo pravočasno izdelati vse maske, čakala nas je še koreografija, ki smo se jo morali naučiti. Čeprav je bila za nekatere kar zahtevna, pa nismo obupali. V nedeljo, 15. februarja 2015, smo se zjutraj zbrali v učilnici, kjer smo se preoblekli v kostume. Tudi naši obrazi so bili zanimivi, saj so bili pobarvani v srebrno barvo. Nekateri so si nadeli še lasulje, nanje pa pokrivala, ki smo jih tudi sami izdelali. V pustnem sprevodu smo se sprehodili skozi mesto in zbranim pokazali našo koreografijo. V nastopu smo zelo uživali in se zabavali. Na koncu se je ves naš trud lepo poplačal, saj je bila naša skupinska maska nagrajena z 10. mestom, za katero smo prejeli denarno nagrado, ki smo jo namenili v Šolski sklad.

OBISKALI SO NAS UČENCI DOŠ JOŽEFA KOŠIČA

Šolski novinarji

Že nekaj let uspešno sodelujemo z dvojezično osnovno šolo Jožefa Košiča iz Gornjega Senika v Pobju. Povabili smo jih, da se nam 15. februarja 2015 pridružijo na ogledu 55. mednarodne pustne povorke na Ptuj. Svoje misli so strnili v pismu, ki so nam ga poslali po omenjenem dogodku: »Učenci višjih razredov in učitelji Dvojezične osnovne šole Jožefa Košiča iz Gornjega Senika smo 15. februarja bili na izletu na Ptuj. Na povabilo partnerske šole OŠ Olge Meglič smo obiskali 55. mednarodni pustni festival – Kurentovanje na Ptuj, ki je največja pustno-karnevalska prireditev v Sloveniji. Ko smo prišli v šolo, nas je že čakalo okusno kosilo. Po kosilu smo si ogledali pustno povorko. Videli smo zanimive maske in 24 skupin kurentov. Najbolj so nam bili

všeč kurenti, ki jih poznajo po vsem svetu. S hudim zvonjenjem so odganjali zimo in klicali pomlad. Poleg njih je bilo na povorki še ogromno mask, tudi skupine iz različnih držav. Nam so bili najbolj všeč: sove, piščanci, obuti mački, copati, palčki, negro ... Posebej čestitamo tudi skupini Aluminijčki. Dobili smo veliko idej za naslednjo šolsko pustno povorko. Po povorki smo šli nazaj v šolo, kjer so nas že čakali s krofi in s toplim čajem. Počutili smo se zelo dobro. Na izletu smo se imeli lepo, bili smo dobre volje in z lepimi doživetji smo se vrnili domov. Hvala lepa osnovni šoli Olge Meglič za vabilo in za to, da smo tudi učenci ter učitelji DOŠ Jožefa Košiča lahko bili udeleženci te nepozabne prireditve.«

3. ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Neža Stankovič, 8. b

V ponedeljek, 23. februarja 2015, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda 3. športni dan. Izbirali smo lahko med tremi dejavnostmi, in sicer drsanjem, smučanjem in pohodom. Učenci, ki so se odločili za smučanje, so se zbrali na parkirišču ob 7.30, od koder jih je avtobus odpeljal na Areh. Kljub ne preveč idealnim snežnim razmeram je bila smuka odlična. Drsalcu smo se zbrali ob 8.15 na šolskem igrišču, od koder smo se odpravili na parkirišče pod grad, kjer so nas že čakali avtobusi. Ti so nas odpeljali do Ledne dvorane Maribor, kjer smo se z veseljem podali na led. Nekateri smo imeli na ledu že nekaj več izkušenj in nam je šlo precej dobro od nog, medtem ko so se drugi v začetku še malo držali ograje, kasneje pa tudi sami drsali kot pravi profesionalci. Tudi pohodniki so se zbrali ob 8.15 na šolskem dvorišču, od koder so se podali na pohod okoli jezera. Lepo vreme jih

je razvajalo vso pot in kljub veliko prehojenim kilometrom so se ne preveč utrujeni vrnili v šolo.

MEDNARODNI DAN OTROK V MEDIJAH

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7. a

V okviru Mednarodnega dne otrok v medijih, ki smo ga letos obeležili 1. marca 2015, sva Maša Travnikar Preac in Monja Sabotin obiskali Radio Ptuj. Cilj tega dne je dati mladim prostor v medijih in prek medijev opozoriti na otroke kot soustvarjalce naše družbo. Ta projekt je nastal na pobudo UNICEF-a in Mednarodnega odbora Akademije za televizijsko umetnost in znanost. Konec februarja sva dobili vabilo za sodelovanje z lokalnim medijem, in sicer z Radiem Ptuj, kjer naju je sprejela ga. Natalija Škrlec. Najprej smo se malo pogovarjale, razkazala nama je tudi njihove prostore, nato pa smo se lotile dela. Posnele smo prispevek za oddajo »Za male in velike«, v kateri naju je ga. Škrlec povprašala o šoli in najinih interesih. Nato sva se lotili tudi prispevka o medvrstniškem nasilju, ki je bila tema letošnjega projekta. Tema se nama je zdela zelo zanimiva, saj meniva, da se z nasiljem prepogosto srečujemo. Na šoli sva že prej izvedli anketo na to temo in dobili zanimive odgovore, s pomočjo katerih sva spoznali, kako mi, mladi, razmišljamo o nasilju. Kasneje sva posneli še intervjuje z naključno izbranimi učenci. Najine posnetke so na Radiu Ptuj še tehnično obdelali in nato objavili v nedeljski oddaji. Sodelovanje v tem projektu je bilo za naju zani-

miva in zelo poučna izkušnja, saj sva tako lahko podrobneje spoznali tudi to vrsto medija.

DELAVNICE ZA NADARJENE UČENCE

Nika Šoštarčič in Ina Gajzer, 8. b

Letos smo se nekateri učenci naše šole, ki imamo izdelan individualiziran program za nadarjene, odzvali povabilu OŠ Kidričevo, kjer so v soboto, 7. marca 2015, za več šol pripravili delavnice za nadarjene učence. Učenke naše šole smo se udeležile plesne delavnice, ki je potekala v okviru plesne šole Mambo. Zraven plesne delavnice je bilo možno izbirati še med 14 drugimi delavnicami, kot so delavnica tuje- ga jezika angleščine, delavnica tuje- ga jezika francoščine, delavnica za izdelovanje nakita in še veliko drugih. Zjutraj smo se ob 8. uri zbrali v šolski avli, nato smo odšli v večnamenski prostor, kjer so nam povedali, kako bo potekal naš dan. V naši delavnici smo se najprej ogreli, nato smo do 10. ure vadili za naš nastop. Ob 10. uri smo se učenci iz prvih sedmih delavnic odpravili na malico v šolsko jedilnico. Po malici smo imeli odmor do 10.45 in nato smo nadaljevali z vajo do 12. ure. Po vaji (ob približno 12.30) smo se odpravili v večnamenski prostor, kjer so učenci iz vsake delavnice predstavili, kaj so počeli oz. ustvarili. Naša, plesna delavnica, se je predstavila kot zadnja. Nastop nam je zelo dobro uspel, nato pa smo se polni lepih vtisov in pozitivne energije odpravili domov.

JUMICAR 2015

Vita Lazič, 4. b

V torek, 10. marca 2015, smo se četrtošolci učili o varnosti v prometu. Naučili smo se osnovna pravila, ki jih moramo upoštevati v prometu. Spoznali smo, kako pomembno je dobro opazovanje in predvidevanje v prometu. Prav tako smo znova obnovili pravila prečkanja prehoda za pešce. Po kratkem uvodu smo se odpravili na malico. Po malici nas je čakal najbolj zabaven del tega dne. Odšli smo na igrišče v bližini šole, kjer je bil že pripravljen poligon. Bil je kot čisto prava cesta s semaforjem in drugimi prometnimi znaki. Čakali so nas tudi avtomobilčki. Učitelj nam je pokazal, kje je zavora in kje stopalka za plin. Razdelili smo se v skupine in začeli z vožnjo. Med vožnjo sem zelo uživala. Čas je zelo hitro minil in znova smo se vrnili v šolo.

REVIJA OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV

Maša Travnikar Preac in Monja Sabotin, 7. a

Da smo na Olgici odlični pevci, smo dokazali že na številnih nastopih. Tako smo tudi letos nastopili na 56. reviji otroških pevskih zborov z naslovom Pustite nam ta svet. Potekala je 18. marca 2015 v prireditveni dvorani Gimnazije Ptuj. Našo šolo sta zastopala cici in otroški pevski

zbor. Cici zbor se nam je v svojem nastopu predstavil s pesmimi *Pa-pjev, Moj megazaver* in *Če bi se svet nazaj vrtel*. Otroški pevski zbor pa nam je polepšal dan z naslednjimi skladbami: *Uspavanka, Polžek se je ženit šel in Grajski strah*. Vsi so se zelo dobro odrezali in nam skozi pesmi dokazali, da se je ves vložen trud dobro izplačal. Tako so gledalci odšli domov nasmejani in zadovoljni.

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Sara Rosalia Gutschi, 7. a

V torek, 24. marca 2015, smo se učenke sedmega razreda, ki obiskujemo izbirni predmet turistična vzgoja, udeležile turistične tržnice pri projektu Turizmu pomaga lastna glava. Na stojnicah, ki smo jih skupaj z več osnovnimi šolami pripravile na letošnjo temo Zgodbe turizma, smo predstavile našo turistično nalogo Parzival in sveti gral in se

tako podale v srednji vek oz. obdobje vitezov, trubadurjev idr. Bilo je nepozabno, saj smo se naučile veliko novega. Naše delo in trud sta bila okronana s srebrnim priznanjem.

6. DAN ZA SPREMEMBE

Ajda Podgorelec, 9. a

Na železniški postaji na Ptujju je ponovno potekal 6. dan za spremembe, pod geslom Ne prepuščaj se toku, SPREMINJAJ tudi TI. To je vseslovenska prostovoljska akcija, katere nacionalni nosilec in koordinator je Slovenska filantropija. Ptujška organizatorja projekta sta CID Ptuj in Društvo za šport invalidov Most Ptuj v sodelovanju s Slovenskimi železnicami in drugimi partnerji. Letošnja novost v okviru projekta je predstavitev poklica slikopleskarja učencem osnovnih šol v Mestni občini Ptuj, zato so k sodelovanju povabili tudi nas. Tako smo se v sredo, 24. 3. 2015, učenci osmih in devetih razredov OŠ Olge Meglič, z učiteljico likovne umetnosti Leonido Kralj, odpravili v podvoz na železniški postaji. Tam so nas že čakali slikopleskarji, s katerimi smo kasneje skupaj delali. Preden pa smo se lotili dela, se je bilo potrebno pripraviti nanj. Preoblekli smo se v bele kombinezone ter pripravili material, s katerim smo

delali. Preden smo pričeli z risanjem, smo prepleskali stene, za kar so bile potrebne precejšnje spretnosti. Kljub temu smo se na valjčke in čopiče kaj kmalu navadili. Ko so bile stene suhe, smo jih pobarvali s črtami, vijugami, pikami in seveda ribami, ki so zaščitni znak vseslovenske akcije. Ko smo končali z delom, smo orodje, kot pravi slikopleskarji, tudi očistili. Po opravljenem delu so nas pogostili z malico, se nam zahvalili za opravljeno delo ter nas povabili, da se jim pridružimo spet na svečani otvoritvi podvoza. Vsi smo se polni novih izkušenj odpravili v šolo. Z gotovostjo lahko zatrdim, da bodo te izkušnje za nas uporabne še kdaj v življenju. Tudi če se ne bomo odločili za poklic slikopleskarja, si lahko s tem znanjem zdaj prav gotovo sami prepleškamo sobo.

ZBIRANJE ODSLUŽENEGA TEKSTILA

Tjaša Cebek, 8. b

Na OŠ Olge Meglič smo se v tem šolskem letu v okviru ekošole vključili v akcijo zbiranja odsluženega tekstila. Učenci in zaposleni smo najprej zbirali tekstil do meseca decembra, nato pa še do februarja. Nabrala se je dokaj velika količina tekstila, ki smo ga nato prodali podjetju, ki se ukvarja s predelavo le-tega, zbrani denar pa smo namenili v šolski sklad.

S to akcijo smo zraven dobrodelnosti poskrbeli tudi za čisto okolje, saj se odsluženi tekstil lahko uporabi na različne načine, in sicer za biogorivo, predelavo ali ponovno

uporabo. O zbiralni akciji je lokalna televizija PeTV pripravila prispevek, ki so ga 12. marca 2015 objavili v informativni oddaji Ptujška kronika.

JEZIKOVNA EKSKURZIJA V LONDON

Nika Šoštarich in Ina Gajzer, 8. b

Osmošolci z Olgice smo že dolgo časa nestrpno čakali, da se tudi sami udeležimo jezikovnega izleta v London. In končno je prišel četrtek, 26. marec, ko se nas je 37 osmošolcev, skupaj z našima učiteljema angleščine, g. Vojkom Jurgecem in go. Ksenijo Kovačič Žižek, ter ravnateljico, go. Heleno Ocvirk, zbralo na parkirišču pod gradom. Tam sta nas že čakala ga. Vesna in g. Željko Šalabalija, lastnika podjetja LTA d. o. o., ki je naš jezikovni izlet tudi organiziralo. Poslovili smo se od svojih staršev in sedli na avtobus. Vožnja je bila precej živahna, saj smo se zelo veselili prihoda v London. Na poti do letališča Brnik se nam je pridružila tudi naša vodička, ga. Viktorija Plavčak. Z Brnika smo nato poleteli do letališča Stansted v Londonu. Avtobus nas je odpeljali do hotela, kjer smo se nastanili in vzeli stvari, saj nas je čakal še dolg dan. Odpravili smo se na eno najbolj znanih ulic v Londonu, Oxford Street, kjer smo lahko zavili v katero od mnogih znanih trgovin. Sledila je večerja v KFC, nato smo se odpravili na londonski West End do gledališča Ambassadors, kjer smo si ogledali muzikal Stomp. Predstava je bila zelo zanimiva, saj so igralci s pomočjo vsakdanjih predmetov

ustvarjali različne ritme, pri tem pa tudi aktivno vključevali publiko. Po predstavi smo se utrujeni vrnili v hotel, kjer smo hitro zaspali. Drugi dan smo se po zajtrku s podzemno železnico odpravili do znanega razglednega kolesa London Eye, kjer smo uživali v vožnji in razgledu. Ogledali smo si še 4D film, nato pa se sprehodili do kraljičine rezidence – Buckinghamske palače. Po parku St. James smo se sprehodili v smeri Westminsterke opatije, Big Bena, mimo ulice Downing Street do palače Whitehall, kjer smo bili priča menjavi straže. Po krajšem postanku na trgu Trafalgar Square smo se odpravili do muzeja Madame Tussauds, kjer smo občudovali voščene lutke igralcev, pevcev, športnikov, znanstvenikov, politikov in super herojev. Sprehodili smo se še skozi »hišo strahov«, peljali z vlakcem skozi zgodovino Londona in obisk zaključili s kratkim 4D filmom Marvel Super Heroes. Sledila je večerja v Pizza Hut in nakupovanje spominkov na trgu Leicester Square, nato pa pozna vrnitev v hotel. Naš tretji dan se je začel z obiskom Greenwicha, kjer smo videli ničelni poldnevnik in ladjo Cutty Sark, nato pa smo se z ladjico odpravili po reki Temzi do enega najznamenitejših mostov na svetu Tower Bridgea. Sledil je zunanji ogled gradu The Tower of London in sprehod po »alternativnem« predelu Londona, ki ga poznamo pod imenom Camden Town. Naš naslednji postanek je bil stadion nogometnega kluba Chelsea, nato pa večerja v pravem angleškem pubu

The Oyster Rooms. Zadnji postanek ta dan je bila znana trgovina z igračami Hamleys, kjer smo zelo uživali. Tako kot vsak dan smo se v hotel vrnili utrujeni in zaspani. Naš zadnji dan v Londonu se je pričel sicer bolj deževno, a to ni pokvarilo našega razpoloženja. Obiskali smo kar dva muzeja, in sicer najprej Natural History Museum, nato pa še Science Museum. Z dvonadstropnim avtobusom oz. »doubledeckerjem« smo se odpeljali do hotela, nato pa takoj na letališče Gatwick, od koder smo poleteli v Benetke. Sledila je še dolga vožnja do Ptuja, kjer smo okrog tretje ure zjutraj po štirih dneh znova objeli svoje starše. Ta jezikovni izlet v London je bila za nas čudovita in nepozabna izkušnja, ki se nam bo za zmeraj vtisnila v spomin.

4. ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Nika Šoštarič in Ina Gajzer, 8. b

V sredo, 8. aprila 2015, je na mestnem stadionu potekal četrti športni dan za učence od 6. do 9. razreda. Zbrali smo se ob 8. uri na šolskem igrišču, razdelili malico, nato pa se odpravili na stadion. Pomerili smo se v različnih atletskih disciplinah, in sicer v teku na 60 in 600 m, v skoku v daljino in višino ter v metu vorteksa. Ob koncu športnega dne smo se utrujeni, a zadovoljni s svojimi rezultati, vrnili nazaj v šolo.

EKO DAN »OHRANIMO ČEBELE«

Vita Koren, Nika Urek in Zarja Malovič, 5. a

Čebele nas spremljajo vse življenje. Nam, otrokom, so simbol pridnosti,

skrbi za druge in varčnosti. Tudi na naši Olgici se zavedamo, da so zelo pomembne za naše življenje. Zato smo učenci 5. razreda naš tehniški dan poimenovali Eko dan »Ohranimo čebele«. V soboto, 11. aprila 2015, nas je obiskal čebelar, g. Silvo Božičko, ki nas je poučil, kako dragocene so čebele in njihovi pridelki. tega dne je Olgica dišala po medenjakih, ki smo jih spekli ob pomoči ge. Štefke Arnuš. naše dobrote smo ponudili na stojnici pred šolo, kjer smo z drugimi delili pridobljeno znanje o čebelah. Obiskovalce smo poskusili spodbuditi k ohranjanju te živalske vrste in razvijanju pozitivnega odnosa do njih.

NOČ POD ZVEZDAMI

Hana Holc, 4. a

V petek, 10. aprila 2015, je bil prav poseben dan, saj smo najprej po puku odšli domov, a smo se malo kasneje, ob 16. uri, vrnili spet v šolo. Polna pričakovanj in navdušena nad tem, da bom to noč prespala v šolski telovadnici, sem se s prijateljicami veselila tega dogodka. Najprej smo si učenci 4. a in b razreda odloži-

li prtljago v učilnico. Nato smo se odpravili v gozd na Mestnem Vrh. Tam nas je pričakal gozdar, ki nas je poučil veliko stvari o gozdu. Zanimivo je bilo videti ptičjo luknjo, kjer se skrivajo ptički in to je tudi njihovo bivališče. Poimenoval in pokazal nam je tudi veliko dreves. Po ogledu gozda smo se zahvalili in se odpravili v šolo. V telovadnici smo si pripravili spalne vreče, nato pa smo imeli večerjo. Po večerji smo se oblekli in se odpravili ven, kjer sta nas pričakala skavta, ki sta nam opisala svoje delo. Zakurili smo tudi taborni ogenj, posedli okoli njega in si povedali, kaj nam je bilo najbolj všeč. Sama sem bila navdušena nad tem, da smo lahko tudi sami s kresilom prižgali ogenj. Nato smo se odpravili v šolo, pojedli čokoladne palačinke in šli spat. Noč je hitro minila. Tokrat sem tudi prvič spala v spalni vreči.

Zjutraj smo zgodaj vstali, saj smo že ob 7. uri imeli zajtrk, pospravili prtljago, nekaj časa pa je še ostalo za igro z žogo - med dvema ognjema, kar se zelo radi igramo. Sledil je izlet do ribnika v Rogoznici. Tja smo se odpeljali z avtobusom. Pričakali so nas štirje ribiči, ki so nas poučili o ribah. Tudi vsak izmed nas je lahko sam poskusil uloviti ribo. Zdelo se je lažje, kot je bilo v resnici. Ni mi uspelo uloviti ribe, je pa bilo zelo zabavno. Hitro je minilo in vrnili smo se v šolo. Zame je bilo to lepo in posebno doživetje, ki ga ne bom tako hitro pozabila.

PLAVALNI TEČAJ

Tretješolci

Učenci tretjih razredov smo v ponedeljek, 13. aprila 2015, pričeli s plavalnim tečajem. Potekal je pet dni, torej do petka, 17. aprila. V šoli smo se zbrali ob 7. 45 in se peš odpravili v Terme Ptuj. Ko smo prišli v Terme, smo se oblekli v kopalke in počakali na plavalne učitelje, ki so nas pospremili v mali bazen, kjer smo se skozi igro segreli. Prvi dan so nas testirali in gledali na naše predznanje plavanja razdelili v štiri skupine. V velikem bazenu smo se učili osnove tehnik plavanja. Ob 10.00 smo imeli malico. Malica je trajala 30 minut. Po malici smo šli ponovno plavat. Po končanem plavalnem dnevu smo se oblekli in se peš odpravili v šolo. Zadnji dan pa so učitelji plavanja preverili, koliko smo se naučili in napredovali v plavanju.

Plavalni tečaj je bil zelo zanimiv in teden je zelo hitro minil. Priznati pa moramo, da smo po vseh teh aktivnostih v bazenu bili zelo utrujeni.

REVIJA MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7. a

V četrtek, 16. aprila 2015, je na OŠ Mladika potekala revija mladinskih pevskih zborov. Tudi zbor naše šole se je udeležil te že tradicionalne prireditve. Zbrali smo se v glasbeni

učilnici ob 15. uri, kjer smo se ob vodstvu naše zborovodkinje, ge. Marije Feguš Friedl, še zadnjič upeli in tako pripravili na naš nastop. Nato smo se odpravili proti Mladiki, kjer smo pred koncertom imeli še tonsko vajo. Koncert se je pričel ob 17. uri, mi pa smo nastopili kot četrti. Zapeli smo tri pesmi, in sicer *Naj pesem*, *Čarni kus* in *Fejsbuk*. Po našem nastopu smo si ogledali še nastope drugih zborov, nato pa se po končanem koncertu odpravili domov.

OLGIČINA VRATA UČENOSTI

Tjaša Cebek, 8. b

Že 115 let stavbo, v kateri je danes OŠ Olge Meglič, krasijo prekrasna lesena vrata, ki so jih nedavno restavrirali. Ker so vrata zelo lepo ohranjena, so jim s tem življenjsko dobo še podalj-

šali z upanjem, da bodo skozi njih stopale še mnoge znanja željne generacije, ki bodo še naprej skrbele za dobro ime in ugled naše šole.

Restavriranje vrat je potekalo kot del energetske sanacije, ki se bo z mesecem aprilom zaključila. Vrata so v okviru projekta »Olgičina vrata učenosti« restavrirali študentje Višje strokovne šole – Lesarske šole Maribor, in sicer pod vodstvom njihovih mentorjev in ob pomoči drugih sodelavcev. Vrata so sedaj nekoliko svetlejša in njihovi detajli so še lepše vidni. Prvi učenci so lahko znova stopili skozi vrata v ponedeljek, 20. aprila 2015.

2. NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Matija Mršek, Žiga Godicelj in Rene Klorar, 8. b

V torek, 21. aprila 2015, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda 2. naravoslovni dan. Učenci 6. razreda so se odpravili na gozdno učno pot, medtem ko so se učenci 7. razreda ob 8. uri s parkirišča pod gradom odpravili v Maribor na obisk Centra eksperimentov, kjer so lahko eksperimentirali tudi sami. Nato so si ogledali še mariborski akvarij in terarij. Učenci 8. razreda smo imeli predavanje o odraščanju in puberteti ter zdravi prehrani, pripravili pa smo tudi zdrav obrok. Učenci 9. razreda so si ogledali čistilno napravo ter prisluhnili predavanju o alternativnih virih energije. Zadnje šolsko uro naravoslovnega dne smo namenili pobiranju odpadkov in čiščenju bližnje okolice šole.

DEČEK IN SVET

Tjaša Cebek, 8. b

V sredo, 22. aprila 2015, smo si učenci četrtega in nato še osmega razreda v Mestnem kinu Ptuj ogledali 80 minutni animirani film *Deček in svet*. Film je ustvarjen v različnih tehnikah od risanja pa do kolaža. Je brez dialogov, tako da si ga lahko vsak razlaga drugače – čisto na svoj način. Glavna oseba v filmu je deček, ki se odloči, da gre v svet iskat svojega očeta, ki je odšel in ga tako zapustil. Skozi film je prikazano življenje ljudi v brazilskem podežlju in v kaotičnih brazilskih mestih. Deček na svojem potovanju spozna grozote in krivice tega sveta, spozna pa tudi dva odrasla moška, mlajšega in starejšega, ki ga spremljata na njegovem potovanju. Ob filmu smo se učenci lahko zamislili nad tem, kako kruto je lahko življenje in da se ljudje ponekod vsak dan srečujejo z lakoto in bojem za preživetje. Čeprav si je vsak izmed nas film lahko razlagal nekoliko drugače, smo vsi razumeli glavno sporočilo, probleme sodobne družbe in onesnaževanje narave. Nato smo imeli v ponedeljek, 25. maja 2015, na šoli še delavnice na temo animacije, v okviru katerih smo pripravili in animirali vsaka skupina svoj kratek filmček, pri čemer smo uporabili tehniko kolaža.

IGRIVA KOŠARKA

Aljaž Kovačič, 8. b

V sredo, 22. aprila 2015, sta nas obiskala predstavnika Košarkarske zveze Slovenije, ki izvajata projekt igriva košarka. S tem projektom želijo ta šport približati najmlajšim. Že zjutraj smo pripravili poligon v šolski telovadnici, nato pa so se nam v skupinah pridružili učenci od 1. do 4. razreda. Pri izvedbi smo pomagali nekateri člani šolske košarkarske ekipe. Prikazali smo, kako se uspešno premaga ovire na poligonu. Za motivacijo in dobro voljo je poskrbel Lipko, ki je maskota

Košarkarske zveze Slovenije. Učenci so tako lahko skozi igro in na zabaven način spoznali enega najbolj priljubljenih športov na svetu.

ANGLEŠKA ČAJANKA

Monja Sabotin, 7. a, in Maša Sarič, 7. b

Ker imamo sedmošolci radi angleščino, smo tudi letos pripravili angleško čajanko, s katero smo obeležili 89. rojstni dan angleške kraljice Elizabete II., ki ga je praznovala 21. aprila. Na čajanko, ki je potekala v četrtek, 23. aprila 2015, v šolski jedilnici, smo povabili naše starše in delavce šole. Priprave so se sicer začele že v začetku aprila, ko smo morali razdeliti vloge in premisliti, s katerimi točkami bi se predstavili. Kar nekaj časa smo imeli, da se na nastop pripravimo. Še posebej pridni pa smo bili v četrtek dopoldne, ko smo ob pomoči naših učiteljev angleščine, ge. Ksenije Kovačič Žižek in g. Vojka Jurgeca, izvedli generalko, medtem ko so nekatere učenke pod mentorstvom ge. Slavice Marušek pripravljale muffine. Pred nastopom smo imeli kar malo treme, hkrati pa smo bili tudi vznemirjeni, saj smo imeli priložnost

pokazati ne le svojega znanja angleščine, ampak tudi različne talente – od glasbenih pa vse do plesnih in igralskih. Nastop so povezovali štirje napovedovalci, in sicer v angleščini, in za tiste, ki tega jezika ne razumejo, še v slovenščini. Povedali so nam nekaj zanimivosti o kraljičinemu življenju in njenem vsakdanu. Nastop so popestrile glasbene točke, v katerih so nam učenci zaigrali na različne instrumente, in tudi plesa ni manjkalo. Gostje so tako uživali v različnih zvrsteh plesa, in sicer od jazz baleta do hip-hopa. Učenci smo pokazali svoje znanje angleščine tudi v štirih krajših dramskih igrach. Na koncu so si naši obiskovalci skupaj z nami, nastopajočimi, postregli z muffini, angleškimi sendviči in pravim angleškim čajem. Učenci smo bili zadovoljni in veseli, da je šlo vse po načrtu, naši gostje pa navdušeni nad našim kulturnim programom in prigrizki. Po krajšem druženju smo se zadovoljni vrnili domov.

NA SNEMANJU ODDAJE »ZA MALE IN VELIKE«

Vita Koren, 5. a

V četrtek, 23. aprila 2015, smo se nekateri učenci 5. a odpravili na Radio Tednik Ptuj, kjer smo sodelovali pri snemanju oddaje Za male in velike. Ko smo prišli na radio, nas je sprejela

novinarka – ga. Natalija Škrlec. Ker nas je bilo sedem, nismo mogli oddaje snemati v studiu, ampak smo jo posneli v sejni sobi. Novinar-ka nam je povedala, da se novinarji med seboj nikoli ne vikajo, ampak se tikajo, ne glede na to ali so starejši ali mlajši. Začeli smo s snemanjem oddaje, v kateri smo poslušalcem po-vedali več o tem, kar smo v soboto, 11. aprila, razstavili na EKO stojnici pred našo šolo. Prva je bila na vr-sti Zara, ki je povedala nekaj o naši EKO Olgici. Naslednji je bil Luka, ki je povedal, kako zabavno je pri čebe-larskem krožku. Sergej je predstavil čebeljo družino, Nina pa je prebrala pesmico o čebelah, ki jo je napisala naša sošolka Nika. Sama sem po-vedala nekaj o čudežnih lastnostih medu, nato pa je Lucija predstavila recept za medeno vodo, Naja pa še recept za medenjake, ki smo jih pekli skupaj z njeno babico.

Na koncu so Nina, Lucija in Naja na flavto zaigrale pesem Lojzeta Slaka – Čebelar. Po snemanju smo se veselili in polni novih doživetij vrnil nazaj v našo lepo šolo.

MESEC KNJIGE IN BRANJA NA OLGICI

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Knjige si v življenju vsakega človeka zaslužijo posebno mesto in tudi na naši šoli jim posvečamo veliko pozornosti. Sodelujemo v literarnih natečajih, izvajamo bralno značko, sodelujemo v projektu »Rastem s knjigo«, se srečujemo s pisatelji, pesniki in drugimi literarnimi ustvarjalci. Še posebej pa se ji posvetimo v aprilu - mesecu knjige. V tem mesecu so naši učenci med drugim sodelovali na natečaju »Moj najljubši knji-ževni lik«, pripravili so tudi radij-

sko igro. Četrtri razredi so prespali v šoli in brali z nočno lučko. Deveti razredi so v knjižnici Ivana Potrča obiskali študijski in domoznanski oddelek. Ustvarjali smo tudi spletno knjigo *Moja pravljica*, za katero so otroci pisali na temo aluminija. Tudi vloga odraslih je pri branju pomembna, zato so knjižničarka, ga. Alenka Kandrič, in učiteljici, ga. Natalija Nežmah in ga. Vlasta Mlinarič, za starše pripravile srečanje s predavanjem o odnosu otrok-branje-odrasli. Pridružila se jim je tudi pravljíčarka, ga. Lilijana Klemenčič, ki je starše povabila k opravljanju bralne značke za odrasle.

VARNOSTNA OLIMPIJADA

Hana Holc, 4. a

V sredo, 6. maja 2015, smo se ob 8. uri odpeljali na OŠ Cirkovce, kjer je potekala Varnostna olimpijada. Ko smo prispeli, smo oblekli majice z znakom naše šole. Nekaj časa smo se igrali na igralih, nato pa smo se pripravili na igro. Prvo igro smo izgubili, kar me ni tako motilo, saj je bilo pred nami še veliko iger. Ko so igrali učenci drugih šol, smo si šli ogledat vojaški avto. Bil je zelo zanimiv, še posebej zato, ker je bila v njem tudi miza. V bližini na travniku sta bila tudi konja Vinko in Chili, ki sem ju lahko pobožala. Nato smo nadaljevali z igrami. Zame je bila najtežja tretja igra, ki pa je bila zelo zabavna. Pri zadnji igri sem bila najprej malo zmedena, ko pa sem ugotovila, kaj moramo delati, sem pomagala. Bili

smo 19., čeprav smo dali vse od sebe. Želela bi si boljši rezultat, a vsak ne more zmagati. Na varnostni olimpijadi sem se imela lepo. Bilo je zelo zabavno in poučno.

VAJA EVAKUACIJE

Žiga Godicelj in Ina Gajzer, 8. b

Evakuacija pomeni takojšen in hit-ter premik ljudi stran od grožnje ali dejanskega pojava nevarnosti. Da bi v primeru požara ali druge nevarnosti karseda hitro zapustili šolo, smo vsi učenci in delavci naše šole ob pomoči Gasilskega društva Ptuj v torek, 12. maja 2015, izvedli vajo evakuacije. Po drugem glavnem odmoru smo se napotili v učilnice, nato pa so nas z zvočnim alarmom opozorili na nevarnost. Učitelji so nas zelo hitro poučili o najhitrejšem in najvarnejšem možnem izhodu iz učilnice in šole do zbiralnega me-sta na šolskem igrišču. Vse to se je zgodilo zelo hitro, saj smo bili na igrišču že v nekaj minutkah. Kmalu za tem so bili na »mestu požara« že gasilci. Ti so dobili tudi nalogo, da najdejo učenca, ki je ostal »ujet« v šoli. Ko so gasilci uspešno »pogasili požar«, smo se lahko vrnil nazaj v učilnice. Z vajo evakuacije pa smo znova ponovili, kako pravilno rav-nati v primeru nevarnosti.

NOVA IGRALA

Tjaša Cebek, 8. b

Z letošnjim šolskim letom se ni začel le projekt energetske sanacije ampak tudi projekt zbiranja denarja v šolskem skladu za nova igrala. Igral, ki so bila pripravljena za uporabo sredi maja, smo se učenci zelo veselili, še najbolj pa naši najmlajši. Naša nova igrala so zelo lepa in estetsko narejena, izdelana pa so iz aluminija, tako da so lahka za vzdrževanje in s tem tudi bolj varna za nas, učence. Izdelali so jih v podjetju Kreal d.o.o., Talum Kidričevo. Igrala so bila varnostno pregledana s strani g. Slavka Rudolfa iz oddelka za lesarstvo, testiranje za certifikiranje, za uporabo pa so bila takoj, ko smo dobili še uradni pisni certifikat za uporabo igral.

KULTURNI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Klara Krasnič, 5. b

V sredo, 15. maja 2015, smo imeli učenci 4. in 5. razreda kulturni dan, ki se je pričel s predstavitvijo pisateljice Vesne Radovanovič. Ko nam je knjižničarka, ga. Alenka Kandrič, povedala vse o ge. Vesni, smo se odpravili v knjižnico Ivana Potrča. Tam smo še v živo spoznali gospo Vesno Radovanovič. Pripovedovala nam je svoje pravljice, ki so bile

zelo zanimive in smešne. Ko smo odšli iz knjižnice, smo se odpravili v učilnico, kjer smo spoznali znanstvenike, učenci 4. razreda pa so šli v knjižnico. Ko so se le-ti vrnili, smo se vsi skupaj odpravili v gledališče, kjer smo si ogledali predstavo *Veliki pok*. V predstavi so nastopale samo tri osebe, dve puncici in en fant. Predstava mi je bila zelo všeč, saj je bila smešna in poučna. Po predstavi smo odšli nazaj v šolo. V šoli smo morali pripraviti igro, ki je temeljila na predstavi. Ta kulturni dan mi je bil všeč in mislim, da tudi vsem drugim.

SOBOTNE MATEMATIČNE DELAVNICE

Anej Podgorelec, 7. b

V soboto, 16. maja 2015, so na naši šoli med 9. in 12. uro potekale matematične delavnice za učence z individualiziranim programom za nadarjene. Delavnice sta pripravili naši mentorici, ga. Vida Lačen in ga. Simona Jakomini. Namen delavnic je bil, da razširimo svoje znanje na področju matematike.

Ko smo prišli v šolo, smo se takoj odpravili na sprehod po mestu. Med sprehodom smo reševali delovne liste z matematičnimi nalogami, ki so bile povezane z našim mestom. Naloge sta pripravili naši mentorici. Na stavbah, tablah in napisih smo opazovali različne matematične vsebine s področja aritmetike in geometrije. Po končanem sprehodu po mestu so bili naši delovni listi že bolj ali manj rešeni. Po krajšem odmoru in malici smo se nato lotili reševanja številnih drugih nalog in matematičnih pro-

blemov iz škatel, ki sta jih prav tako za nas pripravili naši mentorici. Tudi te naloge in probleme smo dokaj hitro rešili.

Matematične delavnice so se tako končale, malce smo se še posladkali ter se s polno glavo matematičnega znanja odpravili domov.

PARADA UČENJA

Ajda Podgorelec, 9. a

V torek, 19. maja 2015, smo se Ajda Podgorelec, Kaja Horvat in Maja Rihtarič skupaj z učiteljico likovnega pouka, go. Leonido Kralj, takoj po prvi šolski uri odpravile na trg pred mestno hišo na Ptuj, kjer so se že odvijale priprave na Parado učenja. Tudi me smo se takoj lotile dela: pripravile smo si vse potrebno za začetek dela ter okrasile stojnico. Med samimi pripravami nas je zmotila novinarka Večera, ki nam je zastavila nekaj vprašanj. Ko smo odgovorile na vprašanja, smo nadaljevale s slikanjem. Medtem so k naši stojnici prihajali ljudje, ki so se želeli naučiti ali pa se le preizkusiti v slikanju z akrili. Naša učiteljica jim je prijazno pomagala. Da nam med delom ne bi bil dolgčas, so poskrbeli nastopajoči, ki so predstavljali vsako stojnico. Tudi naša šola se je predstavila s svojo točko, in sicer z lutkovno predstavo Anakonda. Po končani paradi učenja smo pospravili našo stojnico in se polni novih izkušenj vrnili nazaj v šolo.

KOLESARSKI IZPIT

Mojca Pulko, 5. b

Petošolci smo se že od začetka šolskega leta pridno učili prometne predpise in o vedenju v prometu. V začetku maja smo morali svoje znanje pokazati na pisnem delu izpita. Sredi maja pa je napočil dan, ko smo se popoldne ob 16. uri zbrali na Vičavi pri stari vojašnici, da se preizkusimo še v prometu. Sedli smo na kolesa, se razdelili v skupine in poslušali navodila. Najprej smo imeli kar nekaj poskusnih voženj. Naučili smo se, kako se pravilno razvrstiti v prometu. Zadnji dan je šlo za res. Čakal nas je »pravi izpit«, ki smo ga vsi uspešno opravili. Veseli smo bili, da se bomo sedaj lahko tudi sami vozili s kolesom.

ŠPORTNI DAN

Aldina Clarisa Ban, 8. a, Nika Šoštarič, 8. b

V sredo, 20. maja 2015, smo imeli vsi učenci naše šole (z izjemo petošolcev) športni dan. Učenci od 1. do 4. razreda ter učenci 6. in 7. razreda so se udeležili 3. UNESCO-vega teka mladih, ki ga pripravlja Gimnazija Ptuj. Po uvodnih pripravah so se odpravili v staro mestno jedro, kjer so gimnazijci pripravili različne delavnice in poskrbeli za animacijo. Pri mlajših učencih se je teka udeležilo nekaj predstavnikov vsakega razreda, medtem ko so šesto in sedmošolci tekli vsi. Osmošolci smo se zjutraj zbrali v telovadnici, kjer smo igrali različne športe: nogomet, odbojka, hokej in badminton. Nato smo se odpravili na nogometno igri-

šče z umetno travo, kjer smo igrali nogomet. Devetošolci pa so najprej igrali nogomet na umetni travi, nato pa so odšli v šolsko telovadnico, kjer so tudi oni igrali različne športe.

Po športnem dnevu smo se odpravili domov utrujeni, a veseli, da nam je dan polepšalo lepo sončno vreme.

GO-CAR-GO, BO, KAR BO! 2015

Žiga Godicelj, 8. b

V torek, 21. maja 2015, je v dvorani šolskega centra Ptuj potekalo 6. mednarodno srečanje Go-Car-Go, Bo, kar bo! 2015, katerega namen je že prej narejeno ogrodje nadgraditi v avto, ki lahko premaga določene ovire. Osmošolci (Matija Mršek, Sebastijan Kelnerič, Matej Šilak, Žiga Godicelj in Miha Nikl) smo ob pomoči mentorice, ge. Vide Lačen, za podobo svojega avta izbrali lik Daj-

za iz animiranega filma Avtomobili (Cars). Naše priprave so se začele že kmalu po začetku šolskega leta, še posebej pridni pa smo bili v tednih pred tekmovanjem, ko so nas čakali še zadnji popravki naše konstrukcije. Na srečanju smo se dobro predstavili, še posebej pa smo ponosni, da smo prejeli priznanje za izvirnost ideje in samostojnost pri izdelavi nadgradnje. Vsi udeleženci smo se na tekmovanju zelo zabavali, kljub temu, da so le-tega zaradi slabega vremena prestavili v telovadnico. Na srečanju so se predstavili tudi gasilci, ki so prikazali postopek reševanja ukleščenih ponesrečencev iz vozila, ter vojaki, ki so predstavili svoja oklepna vozila. Za sodelovanje na srečanju Go-Car-Go smo bili vsi udeleženci srečanja nagrajeni z ogledom tovarne Talum, ki bo v torek, 2. junija 2015.

DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ

Zarja Malovič in Nika Urek, 5. a

KGZS Ptuj že vrsto let prireja razstavo in ocenjevanje kmečkih prehranskih izdelkov z imenom »Dobrote slovenskih kmetij«, ki smo se je letos udeležili tudi mi. Pripravili smo stojnico v Minoritskem samostanu. Predstavili smo se z našim projek-

tom »Ohranimo čebele«. Delili smo medenjake in medeno vodo za dvig imunskega sistema. Obiskovalci so bili navdušeni, zato smo jim delili še recepte, da bodo dobrote lahko pripravili še doma.

NA OBISKU PRI ČEBELARJU

Nika Urek in Zarija Malovič, 5. a

V torek, 26. maja 2015, smo učenci, ki smo vključeni v čebelarški krožek, skupaj z našo učiteljico, go. Darjo Brlek, obiskali čebelarja, g. Silva Božička. Razkazal nam je svoj čebelnjak in nam povedal veliko zanimivega o čebelah. Izvedeli smo, kako se razvijajo in da njihovo življenje ni daljše od 45 dni. Posladkali smo se z medenjaki in dobili prekrasne obeske za srečo. Bilo je zelo lepo in upamo, da ga bomo še kdaj obiskali.

BARONOV TABOR

Nika Šoštarič, 8. b

Vsi učenci naše šole smo se v okviru različnih dnevnov dejavnosti v četrtek, 28. maja 2015, udeležili srednjeveškega tabora barona Janeza Golca, ki je potekal na dvorcu Turnišče.

Šolski dan smo pričeli na šolskem dvorišču, kjer smo se zbrali ob 8.20. Prvo in drugošolci so se do Turnišča odpravili z avtobusom, medtem ko smo se vsi drugi tja odpravili peš. Pot

je hitro minila in na dvorišču dvorca nas je vse pozdravil sam baron. Povabil nas je v največjo dvorano tega dvorca, kjer so nam na kratko predstavili njegovo zgodovino. Nato smo se po razredih odpravili na različne delavnice, v katerih smo spoznali zgodovino tiska, čebelarstva, orožarstva in kovaštva, lahko pa smo se preizkusili v lokostrelstvu, pranju perila in plesu srednjeveških plesov, s šalami in žongliranjem pa nas je zabaval dvorni norček. Najmlajši so se udeležili še pravljične delavnice. Vsi smo zelo uživali, saj smo preživeli lep srednjeveški dopoldan, ki ga je polepšalo čudovito sončno vreme.

ZAKLJUČEK ENERGETSKE SANACIJE

Tjaša Cebek, 8. b

Že v septembru 2014 se je na naši šoli pričela energetska sanacija, s pomočjo katere naj bi šolo obnovili tako, da bo energetska izguba čim manjša. Dela so potekala vse do aprila 2015. Tako je naša šola dobila nova - varčnejša okna, senčila, izolacijo podstrešja, obnovili pa so tudi fasado na dvoriščni strani ter na Cafovi ulici. Študentje Višje strokovne lesarske šole Maribor pa so s pomočjo dru-

gih delavcev restavrirali naša vrata v okviru projekta Olgičina vrata učenosti. V sredo, 27. maja 2015, smo zaključek sanacije obeležili s prireditvijo oz. otvoritvijo prenovljene Olgiče. Učenci drugih razredov so nam pomahali z zastavicami, medtem ko je Kaja pela šolsko himno. Nato so fantje iz 7. razreda zarapali, ravnateljica pa nam je naklonila nekaj besed o sanaciji ter se zahvalila vsem, ki so k njej na kakršen koli način prispevali. Nato sta skupaj z županom Mestne občine Ptuj, g. Miranom Senčarjem, slavnostno prerezala vrvico, s čimer sta še uradno otvorila prenovljen del za našo uporabo. Učenci se veselimo naše prenovljene šole in jo, čeprav se šolsko leto že bliža koncu, še raje obiskujemo.

KONCERT PEVSKIH ZBOROV

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Na naši šoli veliko učencev poje v pevskih zborih, ki jih vodi ga. Marija Feguš Friedl. Učenci 1. in 2. razreda pojejo v cici zboru, učenci od 3. do 5. razreda v otroškem pevskem zboru, učenci od 6. do 9. razreda pa prepevamo v mladinskem pevskem zboru. Skozi vse leto pridno vadimo in se pripravljamo na nastop na reviji pevskih zborov, konec leta pa svoj trud pokažemo tudi našim staršem in drugim obiskovalcem na koncertu pevskih zborov. Letos je leta sovpadal s prireditvijo ob zaključku energetske sanacije na naši šoli. V sredo, 27. maja 2015, smo naš kon-

cert, na katerem je nastopilo tudi nekaj gostov, začeli pevci mladinskega pevskega zbora in zapeli *Naj pesem*. Koncert so nadaljevali naši najmlajši pevci, ki so zapeli štiri pesmi, in sicer Če bi se svet nazaj vrtel, *Tujček macek*, *Papjev* in *Moj megazaver*. Sledili so pevci otroškega pevskega zbora, ki so nam zapeli *Polžek se je ženit šel*, *Pustite nam ta svet*, *Uspavanko* in *Grajski strah*. Mladinski pevski zbor, ki se je predstavil kot zadnji, nam je ponudil pet pesmi, in sicer *Dan ljubezni*, *Sanjam sen*, *Čarni kus*, *Ne čakaj na maj* in *Fejsbuk*. Med nastopi posameznih zborov so se predstavili gostje iz ptujskih glasbenih šol, citrarji, harfisti in kitaristi.

IZLET V BENETKE

Anej Podgorelec, 7. b

V petek, 29. maja 2015, smo se nekateri učenci skupaj z učiteljicami, go. Marijo Feguš Friedl, go. Vlasto Mlinarič in go. Anito Peklar Selinšek, zgodaj zjutraj odpravili na izlet v Benetke. Nekateri so bili zelo nestrpni, saj še nikoli niso bili tam. Pot je bila dolga, a je z dobro voljo hitro ostala za nami. Ko smo okoli 9. ure prispeli do parkirišča, kjer smo parkirali avtobus, smo strumne volje pešachi do ladjice, ki nas je pripeljala do naše prve lokacije – otoka Burano. Ta otok je majhen in je znan po izde-

lovanju čipke in po njegovih barvnih hišicah, katerih barve točno določi občina. Zelo dobro smo si ogledali tudi številne kanale, ki vodijo skozi otok. Nato smo se spet namestili na naš vodni avtobus, ki je plul do otoka Murano, na katerem izdelujejo znano muransko steklo. Ogledali smo si proizvodnjo muranskega stekla, ki nam jo je predstavil steklarski mojster Maksimus. Pokazal nam je, kako naredi stekleno posodo in konja – oba na temperaturi več kot 1000 stopinj Celzija. Po ogledu proizvodnje smo imeli tudi priložnost kupiti kakšen izdelek ali dva iz muranskega stekla. Spet smo pluli z našim vodnim avtobusom, a tokrat do naše končne destinacije – Benetk. V Benetkah smo videli hišo, v kateri se je 4. marca leta 1678 rodil eden največjih baročnih skladateljev – violinist Antonio Vivaldi. Prav tako smo si ogledali trg sv. Marka, Canal Grande, most Rialto, Dožev palačo, steber sv. Marka in sv. Teodorja, Baziliko sv. Marka in še kaj. Dan je hitro minil in spet nas je čakal naš vodni avtobus, ki nas je pripeljal nazaj na celino – do našega cestnega avtobusa, ki nas je polne novih vtisov in doživetij peljal nazaj domov.

ZBOROVSKI BUM

Taša Rojko in Klara Milošič, 7. b

V torek, 2. junija 2015, smo se udeležili prireditve Zborovski bum na mariborskem stadionu Ljudski vrt. Zjutraj, ob 7.30, smo se zbrali na železniški postaji, si razdelili malico in se ob 7.46 z vlakom odpeljali proti

Mariboru. Ko smo prispeli, smo se na hitro ustavili v slaščičarni, ter se s sladoledom odpravili proti stadionu. Generalka se je začela ob 10. uri ter končala ob 12. uri. Po krajšem odmoru smo ob 13. uri začeli z nastopom. Nastop so si prišli ogledat tudi znani Slovenci, kot so Filip Flisar, Marcus Tavares in Klemen Kosi, z nami je zapela tudi Tina Maze, ki nam je pomagala peti *Kekčevo pesem*. Z Niko iz filma *Gremo mi po svoje* smo zapeli še zadnjo pesem *Vsak po svoje*. Tudi domov smo se odpravili z vlakom, veseli, da smo bili del tega prav posebnega dogodka.

ZBIRANJE PAPIRJA

2014/15

Šolski novinarji

Tudi v šolskem letu 2014/15 smo na naši Olgici dokazali, da smo čisto prava eko šola. Vse leto smo pridno zbirali odpadni papir, s čimer smo v veliki meri pomagali okolju. Star papir namreč predstavlja kar 35 % vseh trdnih komunalnih odpadkov. Z zbiranjem smo tako pripomogli ne samo zmanjšanju količine odpadkov, ampak tudi ohranjanju dreves. Z recikliranjem ene tone starega časopisnega papirja namreč prihranimo približno tona lesa. S pridnim zbiranjem smo tako letos ohranili vsaj 30 velikih dreves, saj smo zbrali 15 ton odpadnega papirja. Najbolj prizadevni zbiralci so bili naši najmlajši Olgicarji. Letošnji veliki zmagovalci so namreč učenke in učenci 1. b, ki so zbrali kar 3,5 tone starega papirja. Na 2. mesto so se uvrstili v 1. a, ki so zbrali 1,8 tone, na tretje mesto pa učenke in učenci 4. a z 1, 2 tone. Denar, ki smo ga dobili z zbiranjem papirja, smo namenili v šolski sklad.

INTERVJU Z URŠKO VUČAK MARKEŽ

Tjaša Cebek in Nika Šoštarič, 8. b

V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da za šolsko glasilo *Olgica in mi* intervjujamo znane osebnosti, ki so obiskovale Olgico. V petek, 5. junija 2015, sva tako na klepet povabili nasmejano, karizmatično in polno pozitivne energije, nekdanjo učenko Olgice Urško Vučak Markež, ki jo poznamo po njenih vedno zanimivih in smešnih vlogah v gledališču in na televiziji.

Pozdravljeni! Najprej bi se vam radi zahvalili za vaš čas. Ker ste obiskovali OŠ Olge Meglič, vas morava vprašati, kakšni so vaši spomini na to šolo?

Zelo lepi. Najprej sem od 1. do 4. razreda obiskovala sedanji Ljudski vrt (včasih Franc Osojnik). Od 5. pa do 8. pa sem obiskovala Olgico. Bila sem res v super razredu, ki si ga bom za večno zapomnila.

Kateri je bil vaš najljubši predmet?
Zelo rada sem imela biologijo, kemijo in seveda matematiko.

Ali katerega niste marali?

Nisem imela rada fizike, saj je nisem mogla povezati z vsakdanjim življenjem.

Ali govorite kak tuj jezik?

Srbo-hrvaščino, vendar se mi ta niti ne zdi kot tuj jezik, znam tudi kar do-

bro angleško in malo manj nemško.

Ali ste že takrat, ko ste obiskovali Olgico, vedeli, kateri poklic želite opravljati?

Želela sem postati znanstvenica oz. raziskovalka, saj sem zelo radovedna in trmasta in mi je vse treba dokazati.

Katero srednjo šolo ste obiskovali?

Takrat je bila gimnazija razdeljena na naravoslovni in družboslovni oddelek. Jaz sem obiskovala naravoslovno, kasneje pa še študij matematike, katerega nisem dokončala in trenutno še pišem diplomu.

Zakaj ste se odločili prav za ta poklic in ali vas še vedno veseli?

Ne vem, če lahko rečem, da je igrilstvo moj poklic, saj nisem študirala na AGRFT. Drugače pa me igrilstvo še vedno zelo veseli in me vedno bo.

Kdo je vaš igralški vzornik?

Ko sem bila mlada, sem bila navdušena nad Mišo Molk, drugače pa si nisem nikoli upala predstavljati se kot znana igralka.

Kako ste s poklicem zadovoljni? Ali je zadovoljil vaša pričakovanja?

Z igrilstvom sem zelo zadovoljna in, da, je zadovoljil moja pričakovanja. Še vedno je moj sanjski poklic.

Kaj pa vas pri igralskem poklicu najbolj fascinira?

Da lahko postaneš nekdo drug. Zgodijo se stvari, ki se ti drugače ne bi, doživiš razburljive stvari in se izživiš.

Kdo vam je pri izbiri poklica pomagal/svetoval pri odločitvi?

Pravzaprav nihče.

Bi nam mogoče hoteli zaupati, katera je bila vaša prva gledališka in katera prva televizijska vloga?

Prva gledališka igra, kjer sem podpisala pogodbo in se počutila kot prava igralka, je bila *Nagon*, kjer sem igrala Mico. Televizijska pa *Naša mala klinika*, kjer sem igrala Ančko. **Kako dolgo se pripravljate na vlogo?**

Odvisno, kakšno. Pri gledališču se besedilo vedno ponavlja, pri televizijskih serijah, kot je Čista desetka, pa imaš vsakih 5 minut drugo besedilo (smeh).

Ali se trenutno pripravljate na kakšno vlogo?

Trenutno ne, ker se posvečam diplommi matematike.

Katero vlogo ste si najbolj zapomnili?

Težko je reči, saj sem si zapomnila prav vse. Lahko bi rekla, da sem si zelo zapomnila Županovo Micko, Venero v Psihi, zelo všeč pa mi je bila tudi *Prava baba*.

Katera vam je bila najljubša?

Kot sem že rekla, to je zelo težko postaviti, saj so mi vse pri srcu, tudi tiste, ki so se mi prej zdele naporne.

Ali vam katera ni bila všeč?

Ne, prav vse so mi bile všeč in so mi ostale pri srcu.

Ali vas pri igranju bolj pritegne komedija ali tudi druge zvrsti?

Tudi pri ostalih zvrsteh, čeprav se me bolj ali manj drži komedija.

Kateri je vaš najljubši film?

Odvisno od mojega razpoloženja. Najljubšega pravzaprav nimam.

Ali večkrat obiščete gledališče tudi kot gledalka in ne le kot igralka?

Da, seveda, saj želim videti, kako se drugi igralci znajdejo v različnih

vlogah.

Katera predstava vam je najbolj pri srcu?

To je spet zelo težko reči. V spominu mi je nekako najbolj ostala predstava *Služkinji*.

Ali so vam všeč muzikali?

Da, seveda. Z veseljem bi tudi nastopila v kakem, če bi imela glas ali posluh, vendar na žalost ne znam najbolje peti (smeh).

Katero zvrst glasbe poslušate?

Tudi to je odvisno od razpoloženja. Vse od rocka pa tja do romantike, mogoče včasih tudi country. Pri srcu so mi tudi 80-ta, moderna glasba pa mi ni nekako blizu.

Imate dva otroka, kajne?

Da.

Kaj pa onadva pravita, ko vas vidita na televiziji ali odru?

Malo sta zmedena, sprašujeta, kam pa grem, ko me ni v kadru, kako to, da je Slavica z Mirkom, če pa ima mami atija. (smeh)

Kaj najraje počnete v prostem času?

Vse. Sem zelo raznolika glede dejavnosti, še posebej pa so mi všeč karte ter družabne in miselne igre.

Katera je vaša najljubša počitniška destinacija?

Morje je zakon! Ampak čisto seveda.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

No, imam 2 velika cilja: diploma iz matematike in da malo shujšam. (smeh)

Če bi morali ponoviti življenje, bi naredili vse enako?

Da. Seveda, saj imam veliko lepih spominov in izkušenj. Želela bi si samo, da bi znala lepo peti.

Sedaj vas še prosiva, če nama poveste prvo besedo, na katero se spo-

mnite ob določeni črki.

A: Avto. Ker se rada vozim in sem v njem veliko doživela in bi hotela tudi kak športen avto, saj rada stopim na gas.

B: Boris. Moj oče.

C: Cesta. Ker stanujemo ob cesti.

Č: Črv. Ker ga ne bi nikoli pojedla. Za noben denar. (smeh)

D: Denar. Ker v našem gospodinjstvu jaz upravljam z njim.

E: Električna. Le kaj bi brez nje!

F: Frača. Ker je super igrača.

G: Goba. Šolska. Ker je z njo tako težko lepo obrisati tablo.

H: Hrček. Ker smo ga nekoč imeli in si ga ni nihče upal prijeti.

I: Igla. Injekcijska. Ker mi pri zdravniku nikoli ne najdejo žile.

J: Jajca. Kurja. Ker jih pri nas doma radi jemo.

K: Kaktus. Ker je lep, vendar se ga ne smeš dotakniti.

L: Lopata. Ker mi je grozno delo z njo.

M: Mama. Ker sem tudi sama mama.

N: Nos. Zase mislim, da je moj v redu, vendar se moja sestra ne strinja z menoj.

O: O-o (medmet). Ker te velikokrat reši iz nerodnih situacij in ga lahko poveš na 101 način.

P: Pismo. Neškodljiva kletvica.

R: Raca. Ker so mi všeč in so vedno v vodi.

S: Služba. Ker nekateri ljudje mislijo, da tisti, ki imamo sanjsko službo, nimamo pravega dela...

Š: Števila. Ker jih imam raje kot črke.

T: Torta. Mora biti na vsakem rojstnem dnevu.

U: Ura. Nikoli ne vem točno, koliko je, zato imam uro na vsakem vogalu.

V: Vučak. Moj priimek, ki ga kljub poroki nisem spremenila in bo z mano do smrti.

Z: Zelje. Nisem velika ljubiteljica zelja; mogoče včasih pozimi.

Ž: Žabe. Ker regljajo tako kot jaz.

Za konec še vas prosiva, da izberete ta ljubšega v paru:

Film ali gledališče? Film.

Akcija ali romantična komedija? Akcija.

Slovenska ali tuja glasba? Tuja.

Pes ali mačka? Pes.

Pizza ali McDonald's? Pizza.

Los Angeles ali New York? New York.

Morje ali toplice? Morje.

Slovenska ali tuja obala? Tuja. Hrvaška.

Najlepše hvala za vaš čas in odgovore.

INTERVJU Z UČITELJICO BALETA ANJO ŠUMAN

Alja Rozman, 7. b, Jana Sever, 7. a

Pozdravljeni, sva Alja in Jana in intervjuvali sva učiteljico baleta, Anjo

Šuman, ki nadomešča najino učiteljico baleta, Alenko Kostrevc, ki je trenutno odsotna. Dela v glasbeni šoli Karol Pahor Ptuj in v plesni šoli

Majšperk. Njo sva izbrali zato, ker naju je zanimalo, kako ona gleda na balet in na učenje baleta.

Postavili sva ji tudi nekaj vprašanj

o osebnem mnenju o baletu, kje se je izšolala in ali bi raje kot učila, nastopala na odru.

Zakaj ste se odločili za balet?

Za balet sem se odločila, ker mi je že od nekdaj všeč.

Kaj vam je pri baletu najbolj všeč?
Pri baletu mi je všeč vse, najbolj pa ustvarjanje predstav, kostumi in špici.

Kdaj ste začeli trenirati balet?

Balet sem začela trenirati pri sedmih letih.

Kje ste se izšolali za balet?

Najprej sem obiskovala Konservatorij za glasbo in balet Maribor, nato pa v Ljubljani višjo baletno

šolo za učitelje baleta.

Kako dolgo se še boste ukvarjali z baletom?

Z baletom se bom ukvarjala celo življenje.

Ste kdaj nastopali v gledališču?

Da. Nastopala sem v predstavah, kot so Labodje jezero, Trnuljčica, Pepelka ...

Kdaj ste prvič nastopali?

Pri sedmih letih.

Kaj vam je bolj všeč – učenje ali nastopanje?

Bolj všeč mi je učenje.

Kaj iz baleta se vam je najbolj vtisnilo v spomin?

Najbolj se mi je vtisnilo v spomin,

ko sem prvič stopila na oder, ko sem enkrat med nastopom na špicah padla, strogi učitelji in veliko treningov.

Kako ste si predstavljali baletni poklic, preden ste se odločili zanj?

Ko sem bila otrok, si nisem predstavljala, da bo tako fizično in psihično naporno.

Če bi imeli možnost, da bi znova izbirali: ali bi se ukvarjali z baletom ali bi izbrali kakšen drug poklic?

Še enkrat bi izbrala balet in tudi drugi poklic, ki ga imam - diplomirana medicinska sestra.

INTERVJU Z VETERINARJEM MILANOM HRENOM

Klara Milošič in Taša Rojko, 7.b

V četrtek, 30. 4. 2015, sva se zjutraj odpravili v Slovensko Bistrico in obiskali Milana Hrena, doktorja veterinarske medicine, na njegovi zasebni kliniki. Prav njega sva obiskali, ker je specializiran za konje ter zelo priznan veterinar v svetu konj.

Kaj vas je navdihnilo za poklic veterinarja?

Navdihnila me je skrb za živali, da jim pomagam.

Kje ste se izobraževali za svoj poklic?

Po končani fakulteti v Ljubljani sem se izobraževal tudi v tujini na klinikah specializiranih za konje. **Se ukvarjate s posebnim področjem veterine?**

Moje specialno področje so bolezni in zdravstveno varstvo konjev.

Kaj vam je najbolj všeč pri vašem delu?

Vsak primer mi je nov izziv.

Ali ste se kdaj bali krvi?

Ne.

Ali je delo veterinarja naporno?

Ko se navadiš na vsakodnevni urnik, te poklic veseli in ni naporen.

Katera izkušnja vas je v poslovnem svetu največ naučila?

V mojem poklicu je zelo pomembno, da si do drugih takšen, kot si do sebe.

Ali ste kdaj delali tudi na drugih klinikah? Imate svojo ambulanto?

Ali delate tudi na terenu?

Delal sem tudi na drugih klinikah, kot so Volfessing pri dr. Bremsu v Nemčiji. Ker so me zanimali predvsem konji, sem obiskal klinike specializirane prav za konje. Najbolj mi je v spominu ostala klinika Malarenhaest na Švedskem, ki jo je vodil Arne Lindholm. Tam ljudje delajo preprosto in učinkovito. Z več sodelavci imamo tudi kliniko imenovano Veterinarska bolnica Slovenska Bistrica, kjer izvajamo najzahtevnejše kirurške, diagnostične in ostale posege pri malih in velikih živalih. Delam pa tudi na terenu, ker pri večini velikih živali ni potrebno obiskati bolnice.

Katere živali prihajajo k vam na zdravljenje?

V veterinarsko bolnico prihajajo velike in male živali. Ker pa sem jaz osebno specializiran za konje, me obišče največ konj.

Zaradi kakšnih zdravstvenih težav svojih živali vas stranke najpogosteje obiščejo?

Zaradi ortopedskih problemov pri

konjih, poškodb in kolik, saj ima konj zapleten prebavni sistem.

Vas je že katera žival, ki so jo pripeljali na zdravljenje, napadla?

Ne.

Kakšno je vaše strokovno mnenje o oskrbi Slovencev za svoje ljubljence?

V zadnjih letih se v primerjavi z drugimi državami stanje izboljšuje.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Takšni kot do zdaj, kar pomeni: izobraževanje, delo ...

Ali imate doma kakšne živali? S čim se ukvarjate v prostem času?

Doma imam mačko. V prostem času pa se ukvarjam s tekom, 3 do 4 krat na teden tečem na Pohorje.

Za naju je bil intervju toliko bolj zanimiv, saj je potekal med operacijo psa. Veterinar je zelo sproščeno odgovarjal, razkazal nama je tudi celotno kliniko: operacijsko sobo za konje, prebujevalni boks za konje, tudi ambulanto za male živali in operacijsko sobo za male živali, kjer je potekal intervju, ogledali pa sva si tudi hleve, ki jih imajo tam. Bilo je zelo zanimivo.

V drugi polovici tega šolskega leta smo se zelo izkazali na številnih tekmovanjih iz znanj, športnih tekmovanjih kot tudi na literarnih, likovnih in drugih natečajih. Tukaj je nekaj naših najvidnejših uvrstitev iz druge polovice šolskega leta.

V SREDIŠČU

Evelin Krajnc, Valentina Esih in Špela Hrnčič, 7. b, so 25. februarja 2015 na **državnem tekmovanju iz angleščine** prejele **zlati priznanje**. Za doseženo 1. mesto v državi so bile nagrajene tudi z enodnevni izletom v Gardaland. Iskrene čestitke dekletom in njihove mentorju - mag. Vojku Jurgecu!

Sarah Ines Rakuš, 9. b, je 5. marca 2015 na **državnem tekmovanju iz nemščine** prejela **zlati priznanje**. Iskrene čestitke Sarah in mentorici - ge. Tatjani Pungračič!

Aldina Clarisa Ban, 8. a, je 28. marca 2015 na **državnem Cankarjevem tekmovanju** prejela **zlati priznanje**. Iskrene čestitke Aldini in njeni mentorici - mag. Renati Debeljak!

RAZISKOVALNE NALOGE

Tudi v tem šolskem letu na naši šoli raziskovalna dejavnost ni počivala. 4. aprila 2015 so se na regijskem srečanju mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Spodnjega Podravja in Prlekije predstavile štiri raziskovalne naloge iz naše šole. Prejeli smo **eno zlato priznanje z uvrstitvijo na državno tekmovanje**, dve srebrni in dve bronasti.

Bronasto priznanje so prejele Ajda Podgorelec, 9. a, in Maja Rihtarič, 9. b, za nalogo *Minoritska knjižnica* (mentor: g. Dušan Lubaj) ter Amadeja Čerček in Nuša Puž za nalogo *Fischer milnica* (mentorica: ga. Vida Lačen).

Srebrno priznanje so prejele:

Klara Kolednik, 9. a, in Vita Mrgole, 9. b, za nalogo *Stane Terčak* in Sara Rosalia Gutschi, 7. a, za nalogo *Parzival in sveti gral* (mentorica: mag. Renata Debeljak).

Zlato priznanje z uvrstitvijo na državno tekmovanje sta prejela Sebastijan Kelnerič, 8. a, in Matija Mršek, 8. b, za nalogo *Parkirišča pri OŠ Olge Meglič* (mentorica: ga. Vida Lačen). Na državnem tekmovanju sta prejela bronasto priznanje.

Iskrene čestitke vsem mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem!

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 7. razred (mentorja: Vojko Jurgec in Ksenija Kovačič Žižek)

25. 2. 2015 – državno tekmovanje

Zlato priznanje: Evelin Krajnc, Valentina Esih, Špela Hrnčič, 7. b

Srebrno priznanje: Anej Podgorelec, Timi Valenčič, Tilen Vogrinec, Jure Kekec, 7. b, Neja Veit, Tilen Rajh, Jana Sever, Nika Fridauer, 7. a

Angleščina – 9. razred (mentorja: Vojko Jurgec in Ksenija Kovačič Žižek)

28. 1. 2015 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Niko Kaučević, 9. a

Srebrno priznanje: Marko Sarič, 9. a

25. 3. 2014 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Niko Kaučević, 9. a

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)

22. 1. 2015 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Aldina Clarisa Ban, 8. a, Klara Kolednik, Ajda Podgorelec, 9. a, Vita Mrgole, 9. b

Srebrno priznanje: Daša Stanka Mogu, 8. a, Nika Šoštarič, 8. b, Nuša Puž, 9. a

29. 3. 2014 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Klara Kolednik, Ajda Podgorelec, 9. a, Vita Mrgole, 9. b

Zlato priznanje: Aldina Clarisa Ban, 8. a

Fizika (mentorica: Darja Šprah)

11. 2. 2015 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje: Aldina Clarisa Ban, 8. a, Nika Šoštarič, 8. b, Robert Babič, 9. b

27. 3. 2015 – področno tekmovanje

Srebrno priznanje: Robert Babič, 9. b

Geografija (mentorica: Ksenija Kovačič Žižek)

10. 2. 2015 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na območno tekmovanje: Daša Stanka Mogu, 8. a, Ajda Podgorelec, Nuša Puž, 9. a

12. 3. 2015 – območno tekmovanje

Srebrno priznanje: Daša Stanka Mogu, 8. a

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)

19. 1. 2015 – šolsko tekmovanje

Bronasto Preglovo priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Ajda Podgorelec, 9. a, Robert Babič, 9. b

27. 3. 2015 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Ajda Podgorelec, 9. a, Robert Babič, 9. b

Matematika (mentorici: Vida Lačen in Darja Šprah)

19. 3. 2015 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje: Bor Žarkovič Preac, 7. a, Jure Kekec, Anej Mori, Anej Podgorelec, Taša Rojko, 7. b, Gabrijela Anžel, Aldina Clarisa Ban, 8. a, Amadeja Čerček, 8. a, Jaša Bojnec, Teo Ciglar, Matej Šilak, Vid Žirovnik, 8. b, Amadeja Čerček, 9. a, Robert Babič, 9. b

1. 4. 2015 – področno tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Jure Kekec, 7. b, Aldina Clarisa Ban, 8. a, Robert Babič, 9. b

Srebrno priznanje: Anej Podgorelec, 7. b, Jaša Bojnec, 8. b, Amadeja Čerček, 9. a

18. 4. 2015 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Jure Kekec, 7. b, Aldina Clarisa Ban, 8. a, Robert Babič, 9. b

Diamantni kenguru: Amadeja Čerček, 9. a

Nemščina (mentorica: Tatjana Pungraičič)

5. 3. 2015 - državno tekmovanje

Zlato priznanje: Sarah Ines Rakuš, 9. b

Rdeči križ (mentorica: Slavica Marušek)

21. 5. 2015 – področno

4. mesto: Nika Bratušek, Iris Kristofič, 6. a, Sara Rosalia Gutschi, 7. a

Robotika (mentorica: Vida Lačen)

16. 4. 2015 – področno tekmovanje

Kategorija »Robosled dirkač«:

1. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Anej Mori, Anej Podgorelec, 7. b

2. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Sebastijan Kelnerič, 8. a, Matija Mršek, 8. b

Kategorija »Robocup Rescue Line«:

1. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Anej Mori, Anej Podgorelec, 7. b

Vesela šola (mentorica: Alenka Kandrič)

11. 3. 2015 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Andraž Alič, Jakob Val Mogu, 4. b, Matija Friedl, 5. b, Asja Katarina Mogu, 6. b, Jure Kekec, 7. b, Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 8. a, Amadeja Čerček, Ajda Podgorelec, Sarah Ines Rakuš, Klara Kolednik, 9. a, Vita Mrgole, 9. b

15. 4. 2015 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Jakob Val Mogu, 4. b, Matija Friedl, 5. b, Asja Katarina Mogu, 6. b, Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 8. a, Amadeja Čerček, Ajda Podgorelec, Sarah Ines Rakuš, Klara Kolednik, 9. a, Vita Mrgole, 9. b

Zlata kuhalnica (mentorica: Slavica Marušek)

7. 5. 2015 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje: Neja Veit, 7. a, Jaka Pšajd, 7. b, Sebastijan Kelnerič, 8. a

Na tekmovanju iz **ekokviza** (mentorica: Darja Lipovec) je priznanje za sodelovanje prejelo 52 učencev od 6. do 8. razreda.

Na naravoslovnem tekmovanju **Kresnička** so tekmovali učenci od 2. do 6. razreda. 22 učencev je prejelo bronasto priznanje.

Na tekmovanju iz **angleške bralne značke – EPI Reading Badge** (mentorja: Vojko Jurgec in Ksenija Kovačič Žižek) je tekmovalo kar 193 učenek in učencev od 3. do 9. razreda. 107 učencev je prejelo zlato priznanje, 49 učencev srebrno, 37 učencev pa priznanje za sodelovanje.

Na tekmovanju iz **nemške bralne značke – EPI Lesepreis** (mentorica: Tatjana Pungraičič) je sodelovalo 38 učencev od 7. do 9. razreda. 11 učencev je prejelo zlato priznanje, 22 učencev srebrno, 5 učencev pa priznanje za sodelovanje.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Atletika (mentor: Boštjan Kozel)

19. 5. 2015 – medobčinsko prvenstvo (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Nik Vrbnjak, 6. b, 10. mesto (300 m)

7. razred: Gaja Elena Stanovnik, 7. a, 1. mesto (600 m), Patricija Vindiš, 7. a, 5. mesto (600 m), Tilen Vogrinc, 7. b, 9. mesto (60 m)

8. razred: Renato Kekec, 8. a, 6. mesto (300 m), Rene Kloar, 8. b, 6. mesto (skok v daljino), Nika Šoštarčič, 8. b, 6. mesto (300 m), Matej Šilak, 8. b, 6. mesto (met vortexa), Nina Fridl, 8. b, 7. mesto (suvanje krogle), Miha Magdič, 8. b, 10. mesto (60 m)

9. razred: Niko Šmigoc, 9. a, 3. mesto (met vortexa), Tonček Lukman Žunec, 9. b, 4. mesto (1000 m), Jaki Kovač, 9. b, 9. mesto (60 m)

Moška štafeta (4x100 m): Miha Magdič, Jaša Bojnec, 8. b, Renato Kekec, 8. a, Jaki Kovač, 9. b, 7. mesto

Ženska štafeta (4x100 m): Nina Fridl, Amadeja Murko, Nika Šoštarčič, 8. b, Kaja Horvat, 9. a, 6. mesto

27. 5. 2015 – področno tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

7. razred: Gaja Elena Stanovnik, 7. a, 1. mesto (600 m), Patricija Vindiš, 7. a, 2. mesto (600 m), Nika Fridauer, 7. a, 10. mesto (60 m)

8. razred: Renato Kekec, 8. a, 2. mesto (300 m), Rene Kloar, 8. b, 8. mesto (skok v daljino), Miha Nikl, 8. a, 10. mesto (met vortexa)

9. razred: Tonček Lukman Žunec, 9. b, 8. mesto (1000 m)

Moška štafeta (4x100 m): Miha Magdič, Jaša Bojnec, 8. b, Renato Kekec, 8. a, Jaki Kovač, 9. b, 10. mesto

Z leve: Patricija Vindiš, Renato Kekec, Gaja Elena Stanovnik

Rokomet (mentor: Boštjan Kozel)

13. 4. 2015 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 2. mesto

14. 5. 2015 – področno tekmovanje – mlajši učenci: 4. mesto

Člani ekipe (mlajši učenci): Žiga Arnuš, Blaž Kovačič, Vid Kozel, Luka Osterc, 6. a, Matija Bojnec, 6. b, Tilen Rajh, Bor Žarković Preac, 7. a, Jan Merc, Jaka Pšajd, 7. b

Judo (mentor: Boštjan Kozel)

27. 2. 2015 – področno tekmovanje

Rene Kloar – 2. mesto (st. dečki do 55 kg)

4. 6. 2015 – državno tekmovanje
Rene Kloar – 3. mesto (st. dečki do 55 kg)

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

25. 2. 2015 – medobčinsko tekmovanje – mlajše deklice: 3. mesto

24. 2. 2015 – medobčinsko tekmovanje – mlajši dečki: 2. mesto

6. 3. 2015 – področno tekmovanje – mlajši dečki: 3. mesto

22. 2. 2015 – državno tekmovanje (polfinale) – starejši učenci: 1. mesto

5. 3. 2015 – državno tekmovanje (finale) – starejši učenci: 5. mesto v državi

Člani ekipe (starejši dečki): Jaša Bojnec, Vid Derviši, Žiga Lubaj, Aljaž Kovačič, Miha Magdič, Matej Šilak, 8. b, Niko Šmigoc, 9. a, Jan Koprivc, Jaki Kovač, Matija Krajnc, Blaž Polanec, 9. b

Mlajši učenci

Nogomet (mentor: Boštjan Kozel)

20. 4. 2015 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 2. mesto (v predtekmovalni skupini)

7. 5. 2015 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 4. mesto (v polfinalni skupini)

Člani ekipe (mlajši učenci): Blaž Kovačič, Andrej Majnik, Luka Osterc, 6. a, Matija Bojnec, Nik Vrbnjak, 6. b, Tilen Rajh, Bor Žarković Preac, 7. a, Jan Merc, Jaka Pšajd, Tilen Vogrinc, 7. b

26. 5. 2015 – medobčinsko tekmovanje za učence 5. razreda: 2. mesto (v predtekmovalni skupini)

1. 6. 2015 – medobčinsko tekmovanje za učence 5. razreda: 4. mesto (v finalnem tekmovanju)

Člani ekipe (5. razred): Miha Godicelj, Jure Gril, Tjaž Sedič, Luka Vrtnič, 5. a, Luka Hodnik, Anej Horvat, Tomi Kolar, Taras Mlakar, Etian Dane Pavlica, Jure Sluga, 5. b

NATEČAJI

Na 29. festivalu Turizmu pomaga lastna glava je bila naša projektno-turistična naloga *Parzival in sveti gral* nagrajena s srebrnim priznanjem. Nalogo so pripravile: Sara Rosalia Gutschi, Patricija Vindiš, Viktorija Svenšek, 7. a, Valentina Esih, Špela Hrnčič, Maša Sarić, 7. b, in sicer pod mentorstvom mag. Renate Debeljak.

Na likovnem in literarnem natečaju »Moja najljubša igra na prostem« so naše učenke in učenci, pod mentorstvom ge. Nine Godec, prejeli posebno priznanje za skupinski likovni izdelek. Njihova risbica je bila objavljena v časniku Večer in v publikaciji *Večerkova akcija: Se vidimo na igrišču*. Avtorji nagrajenega izdelka so: Neža Gašparič, Jure Janžekovič, Rene Kramberger, Luka Sarić, Nina Kekec, Zaja Postružnik, Leo Merc, Alja Sedič, 1. b, Matjaž Alič, Darma Fenos, Žiga Čeh, Rok Gojčič, Emma Sartor, Urh Šajtegcl, Naja Škoda in Mai Karo, 2. a.

Na natečaju »Otroški turistični spominek mojega kraja«, ki ga je razpisala Štajerska turistična zveza, so bile učenke in učenci 5. a nagrajeni za svoj otroški turistični spominek – spominskega kurenta, ki so ga izdelali pod mentorstvom ge. Darje Brlek. Priznanje in praktično

nagrado so prejeli: Nika Urek, Jure Gril, Sergej Skaza in Jakob Rijavec.

Na literarnem in likovnem natečaju »Naravne in druge nesreče – Ogenj ni igrača« je bilo nagrajenih pet učenk in učencev naše šole, in sicer:

- Nejc Strašek, 5. a, za spis »Vžigalice niso igrača« (mentorica: ga. Barbara Majhenič),
- Ela Holc, 2. b, za spis »Ogenj ni igrača« (mentorica: ga. Alenka Štrafela),
- Neja Gajzer, 2. b, za spis »Ogenj ni igrača« (mentorica: ga. Alenka Štrafela),
- Jana Dokl, 3. a, za spis »Ogenj ni igrača« (mentorica: ga. Barbara Majhenič),
- Nina Kekec, 1. b, za likovno delo »Ne igray se z vžigalnikom« (mentorica: ga. Brigita Krajnc).

NAJ UČENCI 2014/15

V letošnjem šolskem letu je učiteljski zbor glede na dosežke in udejstvovanja na različnih področjih med devetošolci za „naj učence“ imenoval:

Naj učenka
generacije:

Amadeja Čerček, 9. a

Naj učenec
generacije:

Robert Babić, 9. b

Naj kulturnica
generacije:

Ajda Podgorelec, 9. a

Naj športnik
generacije:

Jaki Kovač, 9. b

Čestitamo!

NOT ABOVE THE LAW (An Alternate Ending)

Niko Kaučević, 9. a

The moment George entered Sullivan's house, he knew something wasn't right. He quickly ran into the living room. He wasn't careful enough, so Keane had already heard his footsteps and his heavy breathing, needless to say. She lunged at him with a knife in her left hand. Everything happened on the spare of a moment. George hit his head on the wooden floor and it was at that moment that he started to feel a burning sensation in his abdomen. 'I was stabbed, wasn't I?' He didn't want to panic as it would only worsen the situation he was in. Sullivan was calm, but he quickly started to yell at Keane. 'Christ, was that really necessary, Geraldine?' He ran out of the living room. George's vision was getting worse by the minute. If he didn't stop bleeding, he would most likely faint. He saw Keane sitting and crying. She was in shock. It seemed as if the world had stopped for her. A few moments later, Sullivan was back in the living room with some bandages and medicine in his hands. George was near the point where he would lose consciousness at any given moment now. 'George... Stay with me, dammit,' said Sullivan, but it seemed that nothing that he tried to do was working at that point. George blacked out, but he did manage to overhear a conversation between Keane and Sullivan. 'Keane get a hold of yourself!' Sullivan said. 'But... but... I... I stabbed the man... I stabbed George.' From the sound of her voice, she was still in shock and despair. 'I never imagined that it would end like this,' she said with her clothes covered in blood and drenched with sweat. 'Don't worry, my dear. If the situation with George gets even worse, I'll deal with

it myself,' Sullivan responded. Even Keane seemed to be shocked by this remark. George thought to himself, 'Surely he doesn't mean that? He will... No! I can't jump to any conclusions,' even though he was suspicious that Sullivan was involved with Orla's death in one way or another. And then it happened. With a peculiar grin on his face, Sullivan started saying, 'Oh, my dear Georgie. Do you think I'm a fool? Do you think it was a mere coincidence that you arrived right when Keane was about to stab me? You are a truth seeker, aren't you? You always have been. You want to know who killed Orla? I think, you already do. I suppose there's no more hiding and denying it. I did! I killed your Orla, George! I gutted her like a pig in your apartment with you right there. Not aware of the reality that was in front of you...' These words shook George to his core, but he couldn't do anything. His body was getting weaker and weaker when he heard screams. He opened his eyes and even though his vision was blurry he could see Sullivan standing over Keane stabbing her repeatedly until her body was mutilated to the stage that it was nearly unrecognisable. George got chills as he thought that this man used to be a friend of his. He passed out again. A few minutes or even hours must have gone by before George came to. Sullivan was staring at

him. 'Tell me, George. Have you ever thought about death? Do you think that we simply cease to exist when we die? Do you think that the dead are greeted by a choir of angels? Or are some people awaited by a frantic hellfire? Does everything that we are in our lives, every accomplishment we achieve, every mistake, every right and wrong just cease to exist? Simple as that!' George wasn't in any position to respond. Sullivan first moved away, but then started slowly walking towards George with what appeared to be a blunt object in his hand. 'I am sorry for what I am about to do, but you know too much. It's for your own good.' He then swung that object towards George's head and it was at that moment that George felt that this was the end of his road and life itself. He could hear his skull fracturing from the intense hit and he lost his consciousness at that point. The only things that he could hear were the sirens as he thought to himself, 'I could have had done so much more!' His thoughts and memories slowly disintegrated and scattered into an unknown abyss. Now there was only silence, a deadly silence that appeared to last for all eternity. The Police were too late. George's life has ended in an instance... He died. His existence was erased. Simple as that!

(An Alternate ending of "Not Above the Law" by Richard MacAndrew)

slika: Rok Gojčič, 2. a

MY IMAGINARY HOUSE

Gal Žirovnik, 6. b

My new house is in the north of New Zealand. In the house, there is a computer room, a living room and a television room. Outside, there is a football stadium and a tennis court. I sleep very late. When I wake up I take a fantastic shower, because there is a big screen TV in my bathroom, too. After that, I have a big breakfast. I usually eat pizza and drink Coca-Cola. In my house, I am the king and I have thirty hundred guards. But I also have one big problem. My house is so big, that you can get lost in it.

slika: Teja Sabotin, 3. b

slika: Alja Sedič, 1. b

slika: Nastja Korez, 1. b

AT THE END OF ONE ROAD

Ajda Podgorelec, 9. a

I started attending school when I was 6 years old. I remember my first day, like it was yesterday. I was really scared at first, and I remember a lot of children cried, but I didn't and because of that I was really proud of myself at the end of the day. I also remember that we had some cake and got a little grey bunny and a lot of magazines. In my first year of school, I had a lot of fun because we did really fun activities (like baking, dancing and we went on a hill named Boč). At the end of the year, we went on a two-day school trip to Trije kralji, with our class teacher Ms Brigita Krajnc. I remember that I had a lot of fun. That year and until the 3rd grade my best friend was Tinkara, who then, in the 3rd grade, left and went to school in Juršinci. In my 2nd and 3rd grade, our class teacher was also Ms Brigita Krajnc and we also went on two-day school trip to Trije kralji. But in the 4th grade, everything changed. First new thing was our new class teacher Ms Alenka Kandrič, who was our class teacher for two years. That year we also got many new subjects. At the end of the year we went on a four-day summer school. That year I spent most of my time with Kaja and Amadeja. In the 6th grade, everything changed again. We got a new class teacher, Ms Darja Lipovec, who has now been our class teacher for four years. We had to move from classroom to classroom, which was new to all of us and we also got many new subjects which meant more studying for good grades. That year I started being friends with Maja. In the 7th grade, nothing special happened, except that we got many new subjects. In the 8th grade, the turning point was our school trip to London. I remember having lots of fun and I've got really happy memories of London. And last and most important turning point (not just in my school path, but also in my life) is ending the 9th grade. My school path will hopefully con-

tinue at 2. gimnazija in Maribor. I want my new school to be interesting and fun. I hope I'll get along with my new classmates. I also hope that I'll have great teachers, who will hopefully be a lot like the ones at this school. So, what am I going to miss the most? I will definitely miss my locker which has been with me for two years now. I'll miss the school canteen, which I believed to be the prettiest room in the whole school. I won't miss the gym, because I have learnt through the years that the ball is just never going to love me. Of course I'll miss all the teachers, because I think that they have taught me a lot and they are really fun to talk to. And most importantly I'll miss all of my classmates (some more, some less) and I hope that I'll see them again. Through the years I've found some amazing friends which I would never trade for anything in the world.

slika: Boris Potočnik, 4. b

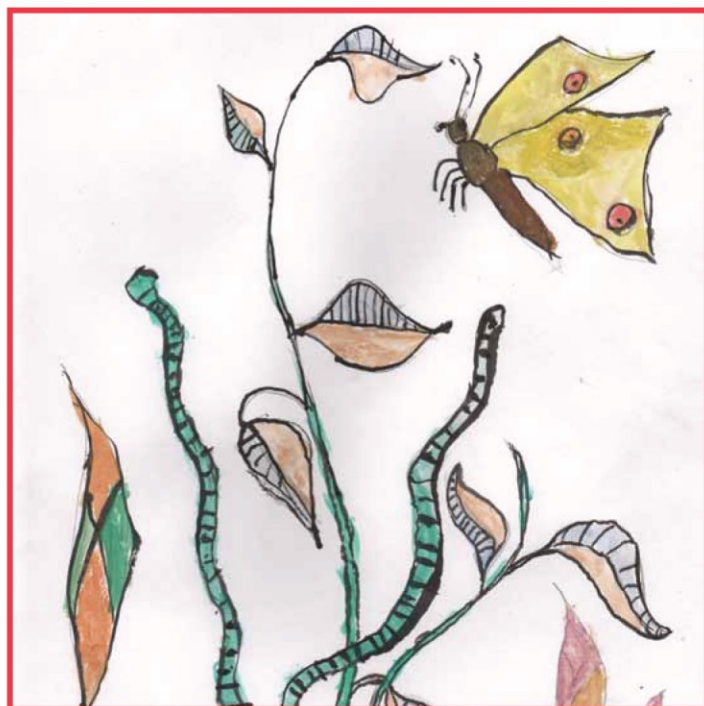
AT THE END OF ONE ROAD

Matija Krajnc, 9. b

I started going to school when I was 5 years old; before that, I was in kindergarten. First three years in school, my teacher was Ms Natalija Nežmah. She helped us in getting used to school, because in the beginning, it was difficult for all children. She was (still is) a great teacher and I liked (like) her a lot. Her assistant teacher was Ms Lidija Žmavc. She was with us also when the lessons

finished. After three years, we got a new teacher, Ms Simona Jakomini. She was like a mother to us, because she was kind to all of us. When we were in the 5th grade, she had to go to the hospital so we got a substitute teacher, Ms Natalija Krajnc. These were the first 6 years of elementary school. Then we got our current teacher, Ms Vida Lačen. She has been our class teacher since the 7th grade. She teaches math and technology. She is very nice and she would do everything for us. There have been a few milestones in primary school. The most important one was the first day in school. I was 5 years old and at the beginning I didn't like school. Everything was new - the teachers, the classmates etc. But then I got used to it. The next milestone was a new teacher in the 4th grade and first marks. But it was not so bad. By the time we got used to each other, we became accustomed to the school discipline (or not J). We have slowly grown up and reached the puberty. There are thousands of other things that we are more interested in than school. The nicest thing in these 9 years have been friends, school celebrations and school excursions. We always sang nice songs on the bus, we laughed and took selfies. I will miss all my classmates because maybe we will never see each other again. I gained a lot of friends and I'm going to miss them very much! After this school, Germany is expecting me. At the end of August, my mother and I are going to move to Germany. The first year there, I am going to an international school to learn German and after that we will see I will probably gain new friends, meet new people, adapt to a different culture ... I will miss my father, grandmother, uncle, cousin and my friends. However, I will come to Slovenia during the holidays. After all, it takes only 45 minutes by plane from Stuttgart to Zagreb.

slika: Matija Papdi, 5. b

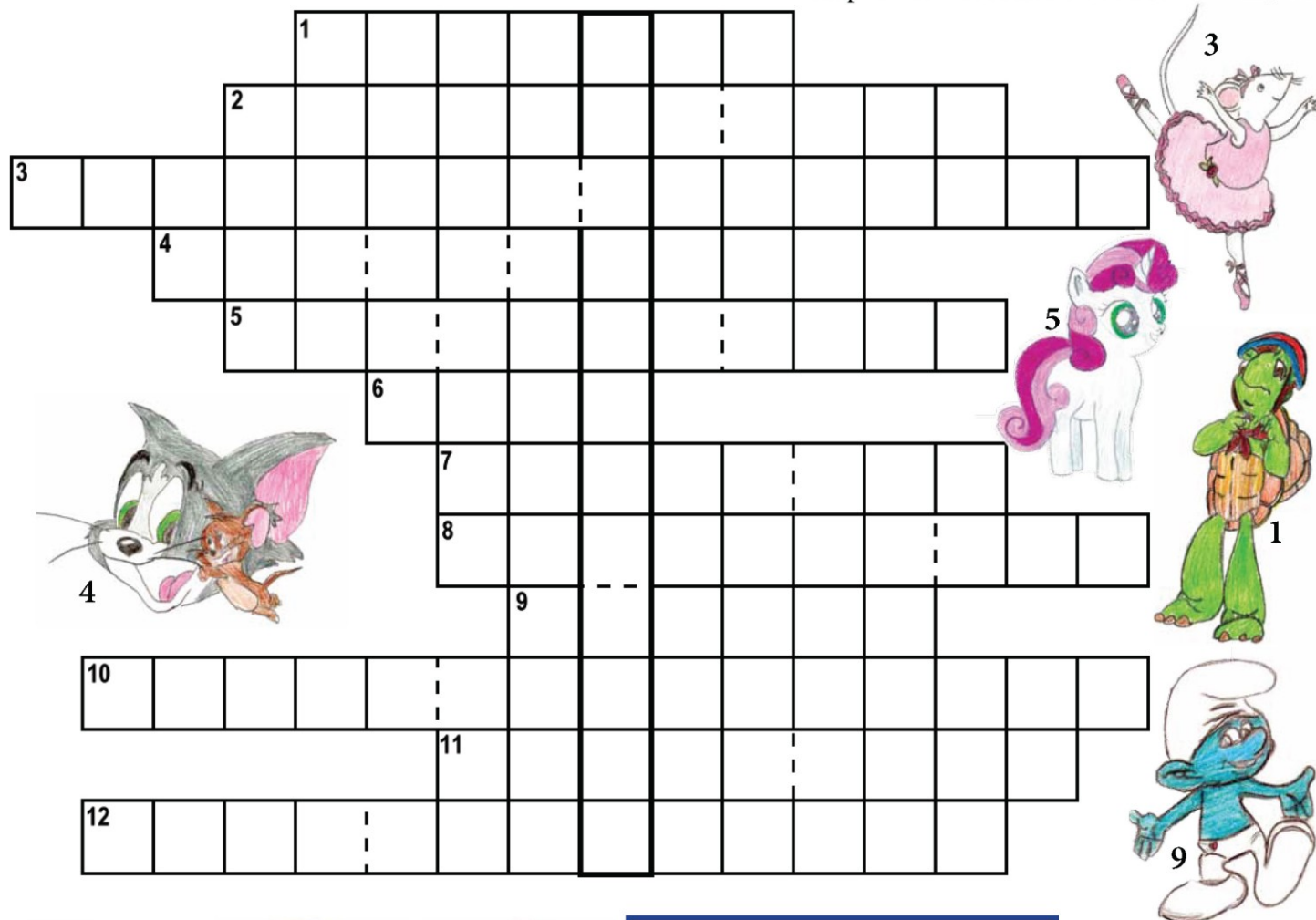

V tokratnih križankah boste lahko znova preizkusili svoje znanje. Našim najmlajšim je namenjena otroška križanka, kjer se skrivajo številne zabavne risanke. V rešitvi pa se pojavi risanka, ki so jo radi gledali že naši starši, mi, starejši učenci, in vi, naši najmlajši učenci na Olgici. Nekoliko starejši pa se lahko preizkusijo v poznavanju znanih tujih filmskih igralk. Verjamemo, da ne bo pretežko! Pa lepe počitnice!

OTROŠKA KRIŽANKA

Reši križanko. V obrobjenem okvirčku boš dobil še eno risanko. Glavno junakinjo te risanke nariši v okvirček.

Pripravili: Nika Šoštarič in Neža Stankovič, 8. b

rešitev

Avtorji risbic:

1. Anej Mori, 7. b
2. Valentina Esih, 7. b
3. Alja Rozman, 7. b
4. Maša Sarič, 7. b
5. Ina Skaza, 7. b
6. Kaja Golob, 3. b
7. Tea Stater, 3. b
8. Timi Valenčič, 7. b
9. Kaja Rutar, 7. b
10. Nik Tavčar, 3. b
11. Ela Milošič, 3. b
12. Kaja Golob, 3. b

SLIKOVNA KRIŽANKA

1

Znano ameriško igralko smo s pomočjo računalnika malo popačili. Jo prepoznaš? Če ne, reši križanko in kmalu izveš, kdo je to.

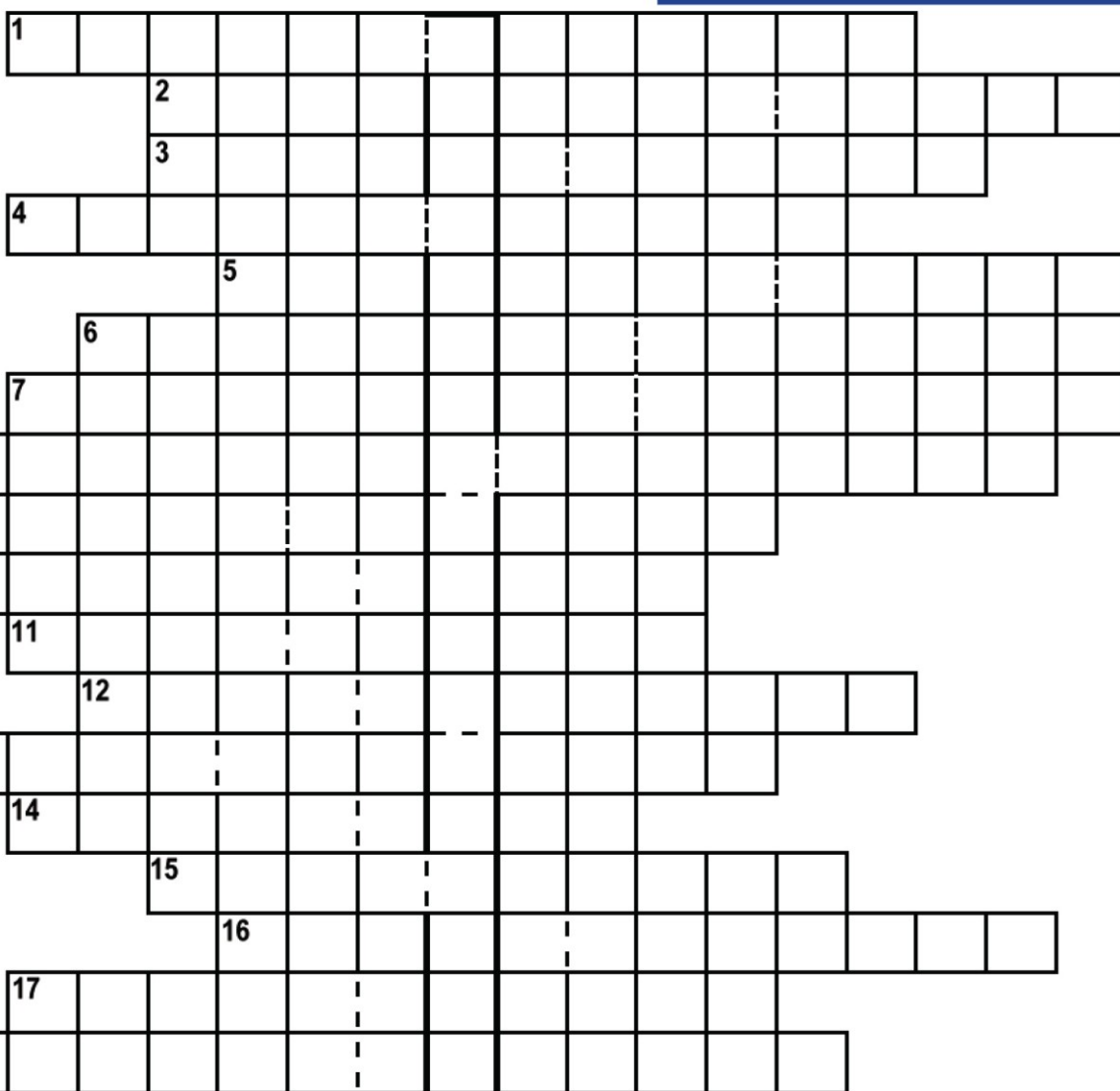
Pripravili: Neža Stankovič in Nika Šoštarič, 8. b

2

3

4

5

6

7

8

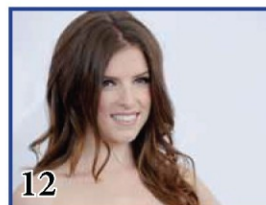
9

10

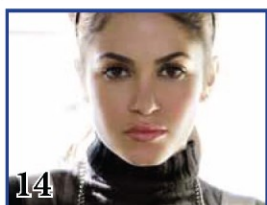
11

12

13

14

15

16

17

18

DRAGI DEVETOŠOLCI!

Devet let, odkar ste prvič prestopili prag Olgice, je minilo kot bi pihnil. Verjamem, da ste v vseh teh letih doživeli veliko lepih spominov in stkali mnoga prijateljstva. Da boste za zmeraj ostali pomemben gradnik naše Olgice, pričajo tudi spodnje fotografije. A to je le majhen delček, ki ste ga prispevali v Olgičin mozaik. Upam, da boste imeli Olgico v lepem spominu in da se še kdaj vrnete. Zato naj vam v svojem imenu, imenu učencev, učiteljev in drugih delavcev šole zaželim vse lepo v srednješolskih klopih in v nadaljnjem življenju.

Matej Šilak, predsednik šolske skupnosti

Ne še dolgo nazaj tako na dvorišču ste stali,

vesele obraze fotografu kazali.

Izdelki so mnogi vaših rok bili plod,

ustvarjalnosti obilo ste kazali posod.

Na pot ste se zmeraj radi podali,

znane osebe ste večkrat spoznali.

Naučili se plavati tu mnogi od vas,

v bazenu ste zmeraj poskrbeli za »špas«.

Na parlamentu predstavili ste svoje plakate

in večkrat sprožili ste prave debate.

Na prireditvah ste mnogih vi nastopili,

plesali ste, peli in se veselili.

Za okolje ste zmeraj skrbeli lepo,

prav tako za vaše zdravo telo.

Včasih ste pridno iz knjig se učili,

spet drugič v kuhinji ste se potili.

Devet let bili ste zares dobri sošolci ... Srečno, devetošolci!

TO SMO MI, 1. B-jevci!

Učenke in učenci 1. b

Prvega septembra 2014 smo vsi radovedni prvič šolski prag prestopili ter se v varen objem učiteljev Brigite, Darka, Jožice in Nine spustili. Novih sošolcev ter prijateljev, lutk Lili in Bineta smo se razveselili, šolskega okolja se hitro navadili in kmalu že zelo korajžno ter ponosno se po naši Olgici podili. Učenja smo se zavzeto lotili, zato smo se veliko novega naučili. Komaj smo čakali, da smo abecedo osvojili, se pisanja in branja lotili. Radi smo se ob pravljicah domišljiji prepustili, si lutke, maske naredili ter se v prave igralce spremenili. Matematičnih problemov smo se vedno veselili, saj smo si z njimi možgančke bistrili. Likovnih natečajev in razstav se nismo branili, ob petju, plesu in igranju svoje talente predstavili. Najraje smo se pri športu potili in si tako odvečno energijo sprostili. Tudi izletov in dejavnosti izven šole se nismo branili, saj takrat najbolj pomembno je bilo, da malico v nahrbtnikih smo si nosili. Zdi se nam, da smo že cel svet osvojili, zdaj, ko smo vsi uspešno ob pomoči svojih učiteljev in staršev 1. razred zaključili.

slika: Učenke in učenci 1. b

ČUDEŽNE ROŽE

Lina Malinger, 2. b

Nekoč je živel konj in jahač Tone. Živel sta v vasi. Nekega sončnega dne si je Tone zaželel, da bi šel jezdit. Tone se je usedel na konja in konj je čisto ponorel. Tone ga je pomiril in pomislil: »Zakaj je to naredil?« »Mogoče pa je lačen,« si je rekel. Šel je za hišo in nabral šopek pisanih rožic. Te rože so rastle samo vsakih 50 let. Tone je konju ponudil rože, ta pa jih je z veseljem pojedel. Naenkrat se je spremenil v pisanega prijaznejšega konja. Bil je kakor mavrica. Tone je bil presenečen in vesel, da je konju lahko pomagal. Od takrat naprej sta bila konj in Tone nerazdružljiva. Čudežne rože pa bodo zrastle spet čez 50 let.

slika: Sara Desku, 4. b

SPREHOD PO GOZDU

Darma Fenos, 2. a

Nekoč je živel očka, ki je imel dva otroka. Bili so zelo revni. Nekega jutra so se odpravili v gozd. Očka je vzel puško, da bi ulovil živali, ki bi jih pojedli. A zgodilo se je drugače. Prišli so do visokega trnja in niso mogli skozi. Trudili so se in trudili in končno uspeli priti skozi. Videli so zlobnico, zato je očka rekel otrokoma, da naj se umakneta. Otroka

sta poslušala in se umaknila. Očka je zlobnico premagal. Našli so si hrano in odšli nazaj domov ter srečno živeli do konca svojih dni.

slika: Tim Vinkler, 3. a

slika: Filip Berghaus, 3. b

PAPIRNATI ZMAJ

Anja Korošec, 3. a

Jan se je odločil, da bo šel spuščat zmaja, ker je bilo lepo vreme. Zmaja je vzel s police. Odpravil se je ven. Prišel je še Maj in skupaj sta šla spuščat zmaja. Zmaja sta spuščala na Janovem travniku. Na žalost se je zmaj zapletel v drevo. Maj in Jan sta ga žalostno gledala, saj sta vedela, da ga ne bosta dobila. Na srečo je bil Janov očka v bližini. Zmaja jima je spravil z drevesa. Jan in Maj sta se mu za-

hvalila. Prišli so še drugi otroci in skupaj so spuščali zmaja. Jan je opazil, da se je njegov zmaj malo poškodoval in odločil se je, da bo naredil novega. Med delom je premišljeval, da se je ta dan res zabaval in da bi ga še kdaj rad ponovil.

slika: Gal Žirovnik, 6. b

slika: Nik Vrtnjak, 6. b

ČAROBNI PRSTAN

Ela Holc, 2. b

Nekoč je živela deklica z imenom Lara. Rada je imela naravo in vsak dan je šla v gozd, kjer je opazovala živali. Nekega dne je v gozdu zagledala nekaj svetlečega. Bil je prstan. Dala ga je na roko in naenkrat se je znašla v pravljичnem svetu. Tukaj je bilo vse drugače. Videla je kralje, vile, zmaje in še druga bitja. Spoznala je prijateljico Lili. Lili ji je povedala, da živi pri čarovnici, pri kateri mora veliko delati. Lara ji je želela pomagati in spomnila se je na čarobni prstan, ki bi jima lahko pomagal. Bližal se je čarovničin rojstni dan in Lili bi lahko čarovnici podarila čarobni prstan. Lara se je ustrašila, da se brez prstana ne bo mogla vrniti v svoj svet. A hotela je pomagati Lili. Tako je Lili čarovnici za rojstni dan podarila prstan. Ko ga je pomerila, je izginila. Na srečo je prstan padel

na tla in ni izginil skupaj s čarovnico. Lili je bila rešena. Lara se je s prstanom lahko vrnila domov. Še večkrat je obiskala svojo prijateljico Lili in skupaj sta se zabavali.

slika: Sebastijan Kelnerič, 8. a

OLGIČINA VRATA

Nina Urek, 5. a

Olgica naša v novi preobleki, v starem Ptujju res se sveti. Šola prenovljena je močno zaželeno.

Nova Olgicina vrata res so lepa in bogata. Skoznje v šolo vsi hitimo, da si znanje pridobimo.

Vrata nova smo odprli, v njih veselo se zazrli. Vrata močno so zažarela, skoraj so nas oslepela.

Zdaj res vsi ponosni smo na našo lepo Olgico. Vrata lepa jo krasijo, se učencev veselijo.

LEV LEVKO

Matjaž Alič, 2. a

Nekoč je živel lev Levko. Živel je na afriškem gradu. Bil je zelo dobre ga srca. Nekega dne so ga poslali v gozd, da gre na lov za srnami. Ko je prišel do gozda, gozda ni bilo več. Tam je bil blodnjak. Odšel je vanj. Vrata so se zaprla in nadzor je imel Hijenko Rogljač. Na tleh je bilo na tisoče kač. Levko je pameten in jih je hitro premagal. Za večerjo je dobil srne, ki jih je imel najraje. Srne so bile čudežne in jih ni nikoli zmanjkalo. Levko je bil sit in srečen.

slika: Sara Desku, 4. b

ČAROBNA REČ

Neja Gajzer, 2. b

Nekoč pred davnimi časi je živela stara ženica. Bila je zelo revna. Imela je eno staro skrinjico. V skrinji je bila čarobna reč. Nekoč je jezdil mimo njene hiše mladenič. Ustavil se je in jo vprašal, če lahko za eno noč pri njej prespi. Ženica mu je dovolila prespati v njenem domu. Ko se je stemnilo, je stara ženica hitro zaspala. Ker pa je bil mladenič radoveden, je šel na podstrešje. Tam je videl skrinjo, ki pa je bila zaklenjena. Ker je vedel, da stara ženica spi, je iskal ključ tudi v njeni sobi. Ženica je imela ključ na vrvi v predpasniku. Z nožem je prerezal vrvico ter vzel ključ. Ko je odklenil skrinjo in jo odprl, ga je svetloba, ki se je zasvetila iz skrinje, spremenila v čudežno reč. Spremenil se je v prstan. Ko se je ženica zbudila, je videla kaj se je zgodilo, vendar mladeniču ni mogla pomagati. Vedela je le,

da mu lahko pomaga deklica, ki si natakne ta prstan. Čez mnogo let je mimo hiše prišlo mlado dekle, ki si je nadelo prstan. Naenkrat je na vratih potrkal mladenič in vstopil. Ko je zagledal mlado dekle se je vanjo zaljubil in se z njo tudi poročil. Živela sta srečno do konca svojih dni.

slika: Nina Janžekovič, 5. a

V GOZDU

Nejc Strašek, 3. a

Nekoč je živel Nejc. Star je bil 9 let in živel je v hiši številka sedem. S starši je po kosilu odšel na sprehod v gozd. Videl je veverico, zajca in mravlje. Prišel je do starega drevesa, ki je bilo staro sto let. Nejc je rekel staršema, da bi pod njim lahko imeli piknik. Ko so se dotaknili starega drevesa, so se spremenili v drevo. Nejc je bil najmočnejše drevo. Pogosto je mimo prišel zajec, ki je preskakoval drevo. Tako so se menjali letni časi. Pred zimo so v gozd prišli gozdarji. Nejc in njegova starša so jih gledali, kako sekajo druga drevesa. Strah jih je bilo, da bi posekali tudi njih. Ko so odšli, je v gozd prišla dobra vila, ki se jih je dotaknila in znova so postali ljudje.

slika: Merima Makalić, 9. a

ČAROBNA VILA

Nina Markež, 2. b

Nekoč, pred davnimi časi, je živela punčka po imenu Iris. Nekega dne se je na nebu prikazala mavrica. Iris se je odločila, da gre ven. Dotaknila se je mavrice in se spremenila v čudovito vilo. Videla je konjička in ga zajahala. Jahala sta skozi gozd, po travnikih, čez polja, hribe in doline. Sredi jase je konj poletel proti mavrici. Na mavrici je Iris zagledala pisan vodni tobogan, zato sta s ponijem poletela tja. Iris se je spustila po toboganu in zelo uživala. Poni je stal na vrhu tobogana in se ni hotel peljati. Ker mu je spodrsnilo, se je moral spustiti navzdol. Oba sta bila vsa mokra. Ker je bilo sončno, sta Iris in poni postala mavrična. V mavrici sta bila nevidna. Igrala sta se skrivalnice. Sonce se je skrilo in odletela sta domov. Preživela sta zelo zabaven dan. Iris ni navadna vila, ampak je mavrična čarobna vila. Ko vidiš mavrico, začutiš vilo v sebi in prijatelje ob sebi.

slika: Učenke in učenci 3. a

MOJI NAČRTI ZA PRIHODNOST

Luka Travnikar Preac, 9. a

Doma veliko razmišljam o tem, kam naprej, zato se mi na to temo porodi vedno veliko vprašanj. Pred vsemi nami devetošolci je naloga, da se nekam vpišemo. Že na koncu osmega razreda sem začel razmišljati o vpisu na srednjo šolo.

Začel sem spoznavati samega sebe in svoje trenutne poklicne želje, seveda pa še vedno razmišljam, kam naprej. Zelo težko se je odločiti, ker še ni-

sem do konca raziskal svojih trenutnih poklicnih želja, zato razmišljam o vpisu na gimnazijo. Razmišljam pa tudi o tem, da je danes za nekatere željene fakultete potrebno imeti zelo veliko točk za vpis, kar lahko vidim in slišim pri svojih sorodnikih. Čeprav zelo dobro vem, da mi gimnazija da še štiri leta razmišljanja, se je težko odločiti. Zdaj razmišljam med dvema gimnazijama, med ptujsko in II. gimnazijo v Mariboru. Razmišljam tudi o tem, da bi se bilo potrebno v Maribor voziti dlje časa in da bi na dan izgubil najmanj 2 uri in potem ne bi imel več časa za treninge atletike. Zavedam se tudi tega, da je na II. gimnaziji omejitev vpisa, zato ne vem, če bi me sprejeli na drugo gimnazijo. Tudi starši mi pravijo, da se bom moral na gimnaziji neprimerno več učiti, kar mi je kristalno jasno. In zavedam se tudi, da če bom želel obiskati katero koli gimnazijo, bom moral v naslednjih mesecih zelo zvišati svoje delovne navade, če bom želel imeti takšne ocene, kot jih imam sedaj. Rad bi postal zdravnik ali farmacevt, zato se bom moral zelo truditi in se tudi bom.

Zavedam se, da je vpis na srednjo šolo zelo pomembna odločitev, zato se bom potrudil in čim bolj poslušal svoje srce in poskušal čim bolje izbrati srednjo šolo.

slika: Aldina Clarisa Ban, 8. a

ŽIVELA JE DEKLICA

Anja Korošec, 3. a

Pred devetimi leti se je rodila deklica po imenu Anja. Živela je ob Dravi na Vičavi. Njen kraj se je imenoval

Ptuj. Živela je z mamico, atijem, babico in dedijem. Vsi so se imeli zelo radi. Nekega dne pa se je zgodilo nekaj strašnega. Ko je imela tri leta, je dobila grozno bolezen, ki ni bila ozdravljiva. To je zvedela tudi stara zlobna čarovnica. Ker je vedela, da jo lahko ozdravi, jo je neke noči ukradla in jo posvojila. Odpeljala jo je daleč, daleč stran in jo ozdravila. Ko je bila deklica stara devet let, je ponovno zbolela. Čarovnica se je naveličala tega in jo je napodila. Uboga deklica ni vedela, kam naj gre. Odpravila se je proti mestu. Stopila je na ploščico. Odprla se je in padla v tunel. Bilo je temno in deklica ni videla ničesar. Do nje je prišla muca in jo vprašala, kaj počne tam. Deklica se je najprej ustrašila, nato pa jo je pozdravila. Muca ji je dala svetilko na glavo in ji razkazala tunel. V tunelu je bil deklinin ati. Ko je videl deklico, se je razveselil, jo objel in poklical mamo. Tudi mama se je razveselila in jo objela. Odšli so domov in s seboj odpeljali tudi muco. Srečno so živeli do konca svojih dni.

slika: Nina Kecec, 1. b

ČAROBNI AVTO

Martin Marinkovič Borovnik, 2. b

Nekoč sta živela dva dobra prijatelja, ki sta se rada vozila s svojim čarobnim avtom. Nekega dne sta se peljala v mesto. Tam sta zagledala gorečo hišo. Skozi okno v najvišjem

nadstropju sta zagledala fantka, ki je klical na pomoč. Gasilci niso mogli priti do fantka, ker je preveč gorelo. Prijatelja sta se odločila, da bosta pomagala s svojim čarobnim avtom. Poletela sta do hiše in rešila fantka. Ko se je ta pozdravil, so se skupaj odpeljali na izlet.

slika: Taša Rojko, 7. b

KJE JE MARJETICA?

Zoja Šmigoc, 2. b

Kje je marjetica?

Tam na travi spančka in se ziba.

Kje je žafran?

Tam v grmu se smeji in se veseli.

Kje je vijolica?

Tam s punčko se igra.

slika: Ivana Lah, 2. b

slika: Zala Ravšl, 2. a

MOJI NAČRTI ZA PRIHODNOST

Niko Kaučevič, 9. a

To šolsko leto je moje zadnje na osnovni šoli Olge Meglič. Trenutki veselja, uspeha ter ponosa, da sem obiskoval to šolo, bodo ostali vedno z menoj.

Dolgo sem se odločal, v katero srednjo šolo bi se vpisal. Strah me je bilo, saj nisem vedel, kaj je zame najbolje. Moja končna odločitev je strojna šola, ki se nahaja v šolskem centru Ptuj.

Odločil sem se za to šolo, ker me zanima vse, kar je povezano s stroji in tehniko. Mene je to že zelo zanimalo, ko sem bil še mlajši. Toliko stvari se lahko izumi na tem področju, ki daje velik napredek človeštvu. Še bolj me je navdušil tudi informativni dan, kjer sem najprej šel v računalniško šolo, a me ni preveč navdušila. Popoldne sem šel v strojno šolo in bil sem presenečen, kaj vse sem tam videl in slišal. To je najbolj vplivalo na mojo odločitev. Kasneje me je bilo strah, če sem se pravilno odločil. V želodcu sem imel tak čuden občutek in celo moje telo je za trenutek ohromelo. Za vpis v to šolo obstajajo tudi ovire, a upam, da jih bom uspešno premagal. Izbral sem si to šolo, ker je v bližini mojega doma. Bilo bi neprijetno, če bi se moral voziti v šolo z avtobusom. To bi me tudi zelo utrudilo.

Sem tudi zelo žalosten glede zaključka osnovne šole, ker ne bom več videl učiteljev, ki jih že poznam iz nižjih razredov. Pogrešal bom tudi svoje sošolce in prijatelje, s ka-

terimi se že poznam od vsega začetka osnovne šole. Hkrati pa se tudi veselim novih izzivov, s katerimi se bom srečal v srednji šoli. Veselim se tudi, da bom spoznal več ljudi in da se bom tudi nekaj več naučil za svoj prihodnji poklic.

slika: Emma Sartor, 2. a

"OD ČUDEŽA GODCEM ROKE SO ZASTALE ..."

Matej Šilak, 8. b

Sem muzikant in igram na trobento. Neko nedeljo pozno spomladi smo se pripravljali za nastop na zabavi. Vadili smo ves dan do kosila in zatem odšli na Stari trg sredi Ljubljane.

Zabava se je začela popoldan. Preden smo začeli igrati, je že bila velika gneča. Okoli treh popoldan smo začeli igrati. Na zabavi je bilo veselo. Ljudje so plesali, se pogovarjali in opazil sem tudi nekaj otrok, ki so se igrali različne igre. Tam je bilo veliko lepih deklet, najbolj pa je izstopala mlada deklica, ki sem jo že večkrat opazil. Mislim, da ji je bilo ime Urška. Videl sem tudi, da je vse fante, ki so jo prosili za ples, zavračala in se odpravila na ples komaj ob sedmih. Ves čas je sedela, naenkrat pa je zagledala pri rumeni mizi nekega mladeniča, ki ga nisem poznal. Pogledal sem malo naokrog in čez nekaj časa opazil, da Urška že pleše s tem mladeničem. Vsi so ju gledali, kako plešeta in kar naenkrat so meni in tudi drugim, zastale roke. Postalo je vse tiho. Prevladalo je nekakšno čudno ozračje. Mladenič se je obrnil in za-

čel kričati na nas. In kar z lepega so se na nebu prikazali črni oblaki. Začelo je grmeti, zaslišalo se je strašno bučanje valov Ljubljance in veter je začel pihati z vso silo. Vse nas je bilo strah, še posebej Urško, kolikor sem opazil. Vedeli smo, da se Urški ne more zgoditi nič kaj prijetnega, saj sta začela še hitreje plesati in vedno bolj sta se bližala Ljubljanci ter na koncu kar plesaje planila v valove. Vse nas je oblivala zona. Ljudje so odšli domov in na koncu dneva nas je ostalo še samo nekaj muzikantov. Tudi mi smo še vedno prestrašeni počasi odšli domov. Od takrat ni nihče več videl Urške in ljudje si še dolgo niso upali plesati. Tisto noč sem slabo spal.

slika: Enej Stanovnik, 3. b

KNJIGA IZ KATERE PIHA VETER

Ela Gašparič, 3. a

Ime mi je Ela. Živim v 3. nadstropju večstanovanjske hiše. Nekega čudovitega dne sem šla v knjižnico. Tam sem začutila, da od nekod piha veter. Šla sem v tisto smer in videla, da veter piha iz knjige! Ko sem knjigo odprla, se je pred menoj pokazal portal in iz njega si lahko zavohal sladkarije. Nisem se mogla upreti vonju in stopila sem v portal. Tam me je takoj ogovoril zajec in postala sva prijatelja. Po sedmih dneh mi je postalo dolgčas in mimo je prišla vila. Prosila sem jo, da me odpelje domov. Vila se me je usmili in me odpeljala domov. Doma sem mami in atiju pripovedovala, kaj se mi je zgodilo.

slika: Klara Kolednik, 9. a

KJE JE?

Nina Markež, 2. b

Kje je podlesna vetrnica?
Tam na gori zdaj sedi in se veseli.
Kje je sestra trobentica?
Tam na trati se zahvaljuje.
Kje je rdeči tulipan?
Tam v vazi zdaj čepi.
Kje je Lenka?
Tam na travi se veseli.

slika: Lia Kampl 4. b

MOJ NAJLJUBŠI SPO- MIN NA 1. RAZRED

Učenci 1. a

Meni je bilo najbolj všeč, ko smo spoznali pravljico o Mici, ko smo prvič pisali narek, ko sem bil za eno šolsko uro učitelj in ko so mi sošolci močno ploskali za moj govorni nastop o Janku in Metki. (Lan Milošič)
Prvi dan, ko smo spoznali učiteljici Natalijo in Lidijo in ko smo dobili paličnjake iz OŠ Cirkovce. (Fabian Pšajd)

Ko sem spoznala nove sošolce, ko smo dobili nova igrala, se igrali s kockami in bili na izletu. (*Vita Bezdrob*) Ko smo začeli pisati v zvezek za opismenjevanje, brali knjigo o mali pošasti Mici in sploh prvi šolski dan, ko smo dobili šolske rutice. (*Andraž Mršek*)

Najljubši spomin je na dan, ko mi je pri malici prvi zobek izpadel. Z učiteljico sva ga zavili v servietko in shranili v žep. Všeč mi je bilo tudi zbiranje papirja. Pomagali so mi babi in dedi in mami in ati. Vse mi je bilo všeč. (*Nia Bračič*)

Meni je bilo najbolj všeč, ko smo brali Mici, ker je tako smešna in se je enkrat naličila. Vesela sem, da smo imeli paličnjake v razredu in da sem spoznala nove sošolce. (*Ajda Arsenjuk*) Ko smo decembra telovadili z božičnimi kapami na glavi. (*Florijan Hajdini*)

Uživala sem, ko smo šli na najdaljši izlet. Vzeli smo nahrbtnike. V njih sta bila hrana in pijača. Bilo je zabavno. (*Nika Vidovič*)

Ko smo prvič šli na nova igrala. (*Timi Gomzi in Minea Leva*)

Moj najljubši dogodek v 1. a je bil, ko smo spoznali veliko tiskano črko B, ker ima dva trebuščka in jo imam v svojem imenu in ko smo dobili paličnjake. (*Jakob Lah*)

Ko smo dobili paličnjake, ker imam rada živali, in ko smo spoznali učiteljico Natalijo in Lidijo. (*Selina Murko*) Meni je bilo všeč, ko smo brali pravljico Jure Kvak Kvak in nas je potem učiteljica Natalija presenetila z jagodami in smetano, tako kot je babica presenetila Jureta. (*Živa Žnidarič*)

Moj najljubši dogodek je bil, ko sem imel svoj prvi govorni nastop, pa nova igrala in paličnjaki. (*Teo Potočnik*)

Meni je bilo najljubše, da smo vsak dan delali možgansko telovadbo, da smo prvi dan jedli torto in da sem imela govorni nastop o pravljici, ki sem si jo čisto sama izmislila. (*Ajda Brodnjak*)

Moji najljubši so bili paličnjaki, igrala in moji učiteljici. (*Teo Kostanjevec*) Naj dogodki so bili: prvi zobek, ki

mi je izpadel v šoli, spoznala sem najboljše prijatelje in učiteljici Natalija in Lidijo. (*Zoja Zemljarič*)

Toliko je vsega: prvič sem spoznal učiteljici, pisal v zvezke, se naučil šah, šli smo v gozd, pri teku sem bil sedmi, rad imam možgansko telovadbo in super je bil prvi šolski dan. (*Patrik Desku*)

Meni je bilo najbolj všeč, ko sem bil lahko malo učitelj in sem sošolce učil novo črko, pa ko sem dobil ključek od omarice in da sem v šoli praznoval 7. rojstni dan. (*Matej Mlakar Belšak*) Vsem pa je skupno, da smo se razveselili igral, pridno zbirali papir, vzorno skrbimo za naše paličnjake in radi hodimo v šolo.

slika: Anja Korošec, 3. a

GOSPOD KOKOT

Zarja Malovič, 5. a

Nekoč je živel petelin. Bil je glavni petelin v kurniku. Klicali so ga gospod Kokot. Nekega poletnega večera je gospod Kokot po vremenski napovedi rekel: »Pripravite se, danes bo toča!« Njegova napoved se je izpolnila. Res je ponoči »sekala« debela toča. Zjutraj so se zbudili vsi prestrašeni, saj jim je toča predrila streho. »Tako ne bo šlo, moram k zidarjem po opeko, ko, ko, ko!« je rekel in šel. Ni dolgo hodil, ko je srečal sosedovo mačko. »Kam pa greš?« ga je prijazno vprašala. »K zidarju po opeko, ko, ko, ko!« ji je odgovoril. »Pa grem s teboj, da ti bom delala družbo,« je rekla mačka. Nista dolgo hodila, ko sta srečala sosedovi kravi. Še onidve sta šli zraven. Na poti so se jim pridružili še raci, ježa in pujsa. Mračilo se je, zato je petelin predlagal, da prenočijo v zapuščenem starem vikendu. V vikendu so se udobno namestili. Pete-

lin je šel v velik kup slame, raci sta šli v vedro vode, pujs se je namestil na verandi, jež v loncu na štedilniku, kravi sta se namestili za vrati, mačka pa na podstrešju. Komaj so vsi zaspali, so zaslišali ropot vrat. Vstopili so trije moški, bili so bratje. Mož oblečen v črno, ki je bil tudi največji med njimi, je rekel: »Pridite, da si razdelimo denar, ki smo ga ukradli. Še pred tem pa skuhajta kavo, jaz pa se bom malo razgledal.« Živali so to slišale in vedele, da morajo ukrepati. Brata, ki sta nameravala kuhati kavo, sta vzela lonec, a ježa nista videla. »Uh, kako umazan je ta lonec. Malo ga moram očistiti!« je rekel prvi in začel čistiti lonec. A v tistem trenutku se je nabodel v ježeve bodice. »Auuuuuu!« je zakričal. Drugi ga je prestrašen vprašal: »Kaj je?« Razložil je bratu, kako je čistil lonec in ga je nekaj zbadlo. Drugi mu ni verjel, zato je sam poskusil. Nabodel se je tudi on in kričal še glasneje kot njegov brat. »Sem ti rekel!« je bil pаметen prvi. Šla sta za vrata poiskati vedro, da bi si naredila obkladke. Pa ju je brcnila krava. Pritekla sta na podstrešje, kjer sta našla vedro z vodo. Roke sta namočila vanj, pa sta ju raci uščipnili za prste. Obrnila sta se in hotela iti po brata, a sta se spotaknila preko mačke. Končno sta uspela najti brata in sta mu vse povedala. Ni jima verjel, zato so skupaj odšli na verando. Tam jih je prestrašil pujs. Tako so se prestrašili, da so pobegnili skoraj skozi zaprta vrata. Petelin je zadovoljno zakikirikal: »Kikiriki, dobili smo hišo, pravo hišo in denar!« Nasmeljani in zadovoljni so zaspali. Zjutraj so poklicali kokoške. Še danes živijo vsi srečni in zadovoljni na tem vikendu.

slika: Aleja Horvat, 2. a

Olgica je obnovljena

